

Hallituksen esitys Eduskunnalle verotuksen ennakkotietojärjestelmän uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotukset verotuksen ennakkotietojärjestelmän uudistamisesta.

Tuloverotuksessa otettaisiin käyttöön keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun rinnalle ennakkotietomenettely, jossa lääninverovirasto antaisi ennakkotiedon siitä, kuinka verotus toimitetaan hakemuksessa tarkoitettussa asiassa. Ennakkotieto ei olisi valituskelpoinen päätös, vaan muutosta haettaisiin vasta lopulliseen verotukseen. Ennustettavuuden turvaamiseksi veroasiamieheltä hankittaisiin ennakkotiedon antamisen yhteydessä tieto siitä, käyttääkö hän oikeuttaan hakea muutosta ennakkotiedon mukaiseen verotukseen. Muutoksenhakuoikeudesta luopuminen olisi veronsaajia sitova.

Keskusverolautakunnan ja lääninverovirastojen välistä toimivallan jakoa ennakkoratkaisuasioissa ehdotetaan muutettavaksi siten, että keskusverolautakunta antaisi ennakkoratkaisuja tulo- ja varallisuusverosta, arvonlisäverosta sekä korkotulojen lähdeverosta ja rajoitetusti verovelvollisten lähdeverosta. Ennakkoperintää, leimaverotusta ja kiinteistöveroä koskevat asiat siirrettäisiin yksin-

omaan lääninverovirastojen ratkaistaviksi.

Keskusverolautakunnan asemaa kehitettäisiin siten, että se ratkaisisi ensisijaisesti lain soveltamisen kannalta tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi tärkeitä asioita. Ennakkopäätösperusteen puuttuessa ennakkoratkaisu voitaisiin antaa, jos siihen on muu erityisen painava syy. Pelkästään hakijan intressiin perustuvia ennakkoratkaisuja lautakunta antaisi nykyistä olennaisesti harvemmin. Muutoksenhakuoikeuden käyttäminen valtion puolesta siirrettäisiin verohallitukselta Uudenmaan lääninveroviraston määräämälle veroasiamiehelle.

Lautakunnan jäsenten kelpoisuusehtoja muutettaisiin siten, että lautakunnassa tulisi olla verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus. Nimitystoimivalta siirrettäisiin valtioneuvostolta valtiovarainministeriölle. Keskusverolautakuntaa koskevat säännökset koottaisiin erilliseen lakiin keskusverolautakunnasta. Lisäksi ehdotetaan 12:tä lakia muutettavaksi.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
YLEISPERUSTELUT	4
1. Nykytila	4
1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö	4
1.2. Nykytilan arviointi	5
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	6
2.1. Tavoitteet	6
2.2. Keskeiset ehdotukset	7
3. Esityksen vaikutukset	11
3.1. Taloudelliset vaikutukset	11
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset	11
4. Asian valmistelu	11
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	11
1. Lakiehdotusten perustelut	11
1.1. Laki keskusverolautakunnasta	11
1.2. Laki verotusmenettelystä	13
1.3. Ennakkoperintälaki	15
1.4. Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettu laki	16
1.5. Laki korkotulon lähdeverosta	16
1.6. Perintö- ja lahjaverolaki	17
1.7. Kiinteistöverolaki	18
1.8. Arvonlisäverolaki	18
1.9. Eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettu laki	18
1.10. Arpajaisverolaki	18
1.11. Leimaverolaki	19
1.12. Moottoriajoneuvoverosta annettu laki	19
1.13. Valmisteverolaki	19
2. Voimaantulo	19
LAKIEHDOTUKSET	20
1. Laki keskusverolautakunnasta	20
2. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	22
3. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	23
4. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	24
5. Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	25
6. Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	26
7. Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	27
8. Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	28
9. Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta	29

10. Laki arpajaisverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta	30
11. Laki leimaverolain muuttamisesta	30
12. Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	31
13. Laki valmisteverolain muuttamisesta	32

LIITE

Rinnakkaistekstit	33
2. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	33
3. Laki ennakoperintälain muuttamisesta	35
4. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	37
5. Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	39
6. Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	41
7. Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	43
8. Laki arvonnäisäverolain muuttamisesta	44
9. Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	47
10. Laki arpajaisverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta	47
11. Laki leimaverolain muuttamisesta	48
12. Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta	50
13. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	51

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Yleistä ennakkotietojärjestelmästä

Ennakkotietopäätös on toimivaltaisen veroviranomaisen kirjallisesta hakemuksesta antama päätös, jolla ennen verotuksen toimittamista vahvistetaan se, miten verolakia on sovellettava hakemuksessa tarkoitettuun toimenpiteeseen. Ennakkotietopäätös on valituskelpoinen, ja lainvoimainen ennakkotieto sitoo verotuksen toimittajaa ja hallintotuomioistuuksia. Ennakkotiedon noudattamista verotuksessa on kuitenkin yleensä vaadittava.

Ennakkotieto on ainoa voimassa oleva verolainsäädäntöömme sisältyvä keino ennakolta varmistua suunnitellun toimenpiteen verokohtelusta. Veroviranomaiset antavat hallintomenettelylain (598/82) ja hallinnon palveluperiaatteen mukaisesti myös muunlaista ohjausta ja neuvontaa. Tällaisen epävirallisen neuvonnan ja ohjauksen puutteena oikeussuojan kannalta on se, että se ei muodollisesti sido hallintoa eikä estä veronsaajan asiasta saamasta muutosta verotukseen. Sille ei ole myöskään oikeuskäytännössä kehittynyt verovelvollisen vilpittömästä mieltä yleisesti suojaavaa merkitystä. Arvonlisäverolain (1501/93) mukaisen kirjallisen ohjauksen on oikeuskäytännössä kuitenkin katsottu poistavan jälkiverotusoikeuden.

Keskusverolautakunnan antamat ennakkotiedot

Verohallituksen yhteydessä toimiva keskusverolautakunta voi antaa ennakkotietoja verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) mukaan valtion- ja kunnallisverosta sekä ennakkoperinnästä. Lisäksi keskusverolautakunta voi antaa arvonlisäverotusta, korkotulojen lähdeverotusta, leimaverotusta ja kiinteistöverotusta koskevia ennakkotietoja asianomaisten verolakien nojalla.

Lautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, ja se on päätösvaltainen kuusijäseninen. Jäsenistä yksi on määrättävä valtiovarainministeriön ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien

keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Puheenjohtajalta vaaditaan tuomarinviran hoitamiseen oikeuttava tutkinto sekä perehtyneisyyttä tuomarintehtäviin. Vähintään puolet muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Kaikkien jäsenten tulee olla verasioihin perehtyneitä ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloilta. Lautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina. Lautakunnassa on ollut edustajia laissa mainittujen tahojen lisäksi merkittävimmistä elinkeinoelämän keskusjärjestöistä.

Keskusverolautakunta voi antaa ennakkotiedon, jos se katsotaan verovelvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi. Ennakkotiedon tärkeyttä verovelvolliselle koskevaa vaatimusta on lautakunnan käytännössä tulkittu lievästi. Ennakkotieto on yleensä annettu, vaikka asian taloudellinen merkitys olisi melko vähäinen tai vaikka esitetystä kysymyksestä ei vallitse tulkintaerimielisyyksiä. Jos kysymys on lain tai vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan täysin selvä eikä asia ole taloudellisesti merkittävä, ennakkotieto on saatettu jättää antamatta.

Vaikka ennakkotiedon antamisen edellytykset ovat olemassa, ennakkotiedon antaminen on harkinnanvaraista. Ennakkotietoja ei ole yleensä annettu arvostamiskysymyksiin tai veron kiertämistä koskevan säännöksen soveltamista koskeviin kysymyksiin. Kun ennakkotietoa on pyydetty lukuisten vaihtoehtojen toimintatapojen verokohtelusta, lautakunta on saattanut antaa vastauksen vain osaan kysymyksistä. Hakemus ennakkotiedon saamiseksi on tehtävä kirjallisesti. Hakemuksessa on yksilöitävä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja siihen on liitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Tuloveroa koskeva hakemus on tehtävä ennen sen ajan päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on annettava siltä verovuodelta, jolta toimitettavaa verotusta asia koskee.

Jos ratkaisun kannalta merkitykselliset tosiseikat eivät ole toteutuneet tai hakemuksessa on annettu niistä virheellisiä tai puutteellisia tietoja, ratkaisu ei sido verotuksessa. En-

nakkotieto ei myöskään ole sitova, jos lain-säädäntö muuttuu asiaan vaikuttavalla tavalla ennakkotiedon antamisen jälkeen.

Vuonna 1995 lautakunta antoi 357 päätöstä, joista 296 sisälsi asiaratkaisun. Ennakkotietoa ei annettu tai hakemus jätettiin tutkimatta 61 tapauksessa. Annetuista ennakkotiedoista 217 koski tuloveroa, varallisuusveroa tai ennakkoperintää, 63 arvonlisäveroa ja 16 leimaveroa. Kiinteistöveroa ja korkotulon lähdeveroa koskevia päätöksiä ei annettu.

Keskusverolautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta muutoksenhakuoikeutta käyttää verohallitus ja kunnan puolesta kunnanhallitus. Muutosta ei kuitenkaan voi hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotieto. Asia on käsiteltävä korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Lääninveroviraston antamat ennakkotiedot

Lääninverovirastot antavat keskusverolautakunnan ohella ennakkotietoja arvonlisäverosta, ennakkoperinnästä ja korkotulon lähdeverosta. Lääninveroviraston yksinomaiseen toimivaltaan kuuluu ennakkotietojen antaminen työnantajan sosiaaliturvamuksista, rajoitetusti verovelvollisen lähdeverosta, lahjaverosta, rakennusverosta ja arpajaisverosta.

Lääninverovirastojen antamista ennakkotiedoista ja ennakkotietojen antamisesta noudatettavasta menettelystä ei ole olemassa yhteisiä säännöksiä, vaan ne sisältyvät asianomaisiin aineellisiin verolakeihin. Ennakkotietohakemukset on tehtävä kirjallisesti riittävästi yksilöityinä, ja niihin on liitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Ennakkotiedot annetaan aina määräajaksi. Säännökset ennakkotiedon antamisen edellytyksistä, sitovuudesta, kiireellisestä käsittelyjärjestyksestä ja muutoksenhausta ovat jossain määrin epäyhtenäiset.

Vuonna 1994 lääninverovirastot ratkaisivat 2 577 ennakkotietohakemusta, joista noin kaksi kolmasosaa koski liikevaihto- ja arvonlisäverotusta sekä kolmasosa ennakkoperintää. Muita asiaryhmiä koskevia hakemuksia lääninverovirastoissa ratkaistiin yhteensä joitakin kymmeniä. Lisäksi lääninverovirastoihin kuuluvat verotoimistot ratkaisivat arviolta joitakin kymmeniä lahjaverotusta koskevia hakemuksia.

Lääninveroviraston ennakkotietopäätökses-

tä valitetaan lääninoikeuteen 30 päivässä tiedoksisaannista. Verosiamiehen valitusoikeus lasketaan kuitenkin päätöksen tekemisestä. Lääninoikeuden päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos se myöntää valitusluvan. Perintö- ja lahjaverolain (378/40) mukaisesta lahjaveroa koskevasta ennakkotiedosta jatkovalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on kuitenkin kielletty.

Ennakkoperintälain (418/59), rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verotamisesta annetun lain (627/78) sekä korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) mukaista lääninveroviraston ennakkotietoa on noudatettava, vaikka se ei olisi lainvoimainen. Samalla päätös suojaa pidätyksen toimittamiseen tai veron perimiseen velvollista veronsaajien valitusta vastaan. Valituksen johdosta annettua päätöstä on noudatettava vasta päätöksen tiedoksisaannista lukien.

Muiden viranomaisten antamat ennakkotiedot

Tullihallitus voi antaa autoverolain (1482/94) nojalla ennakkotietoja autoverolain soveltamisesta hakijan ajoneuvon verotukseen, jos asia on hakijalle erityisen tärkeä sekä valmisteverotuslain (1469/94) nojalla tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. Nykyiseen tullilakiin (1466/94) ei sisälly säännöksiä ennakkotietomenettelystä. Suomen liittyttyä Euroopan unioniin tulliverotuksen aineelliset säännökset kuuluvat yhteisö-oikeuden piiriin, ja ennakkotieto voidaan antaa vain erikseen säädetyistä kysymyksistä (neuvoston asetus yhteisön tullikoodeksista, 92/2913/ETY). Ennakkotietojen antaminen kuuluu edelleen tullihallitukselle.

Autoverolain mukaisia ennakkotietoja antaa myös ajoneuvohallintokeskus. Moottori-ajoneuvoverosta annetun lain (722/66) mukaan ajoneuvohallintokeskus voi antaa ennakkotiedon lisäveroa koskevien säännösten soveltamisesta.

1.2. Nykytilan arviointi

Ennakoitavuuden tarve on verotuksessa tärkeämpi kuin monilla muilla hallinnollisen sääntelyn aloilla. Verotus liittyy taloudelliseen toimintaan, jossa on tärkeitä, että verovelvollinen voi ennen suunnittelemaansa toimintapiteeseen ryhtymistä varmistua sen vero-

kohtelusta. Kun verolainsäädäntö perustuu monilla aloilla yleissäännöksiin, oikeuskäytännöllä on suuri merkitys säännösten soveltamisalojen rajojen määrittelyssä. Ennustettavuuden kannalta ongelmana ovat myös usein tapahtuvat muutokset. Tulkintojen vakiintumiseen lainsäädännön muuttuessa voi kulua pitkiäkin aikoja. Ennakoitavuus on tärkeää varsinkin välillisessä verotuksessa, jossa vero on tarkoitettu vyöryttäväksi ostajalle ja otettavaksi huomioon jo hinnoittelussa.

Ennakkotietomenettelyä on pidetty tärkeänä ja käytännössä hyvin toimivana ennakkollisena oikeussuojakeinona. Hakemalla ennakkotietoa verovelvollinen voi melko nopeasti saada luotettavan tiedon verokohteluun. Ennakkotietojärjestelmä edistää yleisemminkin verotuksen ennustettavuutta ja yhdenmukaisuutta. Se on ohjannut verotuskäytäntöä ja sen kautta voidaan nopeasti saada korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätöksiä uuteen lainsäädäntöön tai uusiin taloudellisiin ilmiöihin liittyvistä tulkintakysymyksistä.

Ennakkotietomenettely voi myös helpottaa verotuksen toimittamista, kun verotuksen toimittamisen yhteydessä ei enää tarvitse ratkaista ennakkotiedossa ratkaistua oikeuskysymystä. Ennakkotietomenettely voi lisäksi vähentää verotuksen jälkikäteistä muuttamistarvetta, mikä säästää hallinnon ja hallintotuomioistuinten voimavaroja.

Nykyiseen järjestelmään liittyy eräitä puutteita sekä hallinnolliselta että verovelvollisten oikeussuojan kannalta. Keskeinen oikeussuojapuute on se, että ennakkotietoa ei anneta kaikkiin kysymyksiin, joihin verovelvollisella voi olla perusteltu tarve. Ennakkotietoa ei nykyisen käytännön mukaan yleensä anneta esimerkiksi arvostuskysymyksiin, mikä on ongelma varsinkin tuloverotuksessa, jossa muita veromuotoja useammin esiintyy vaikeita arvostusongelmia. Tuloverotuksessa asiaan vaikuttaa myös se, että ennakkotiedon voi saada vain keskusverolautakunnasta, joka yleisvaltakunnallisena monijäsenenä elimenä soveltuu huonosti arvostuskysymysten ratkaisemiseen.

Eräistä aineellisista verolaeista ennakkotietomahdollisuus puuttuu kokonaan. Oikeuskäytännön mukaan ennakkotietoa ei voi saada vakuutusmaksuverosta. Ennakkotietoa ei myöskään voi saada perintöverosta.

Hallinnollisesti epätydyttävänä ja kansainvälisesti tarkastellen poikkeuksellisenä on pidettävä sitä, että oikeudelliselta sito-

vuudeltaan samanlaisia ennakkotietoja voi saada kahdelta eri viranomaiselta. Esimerkiksi arvonlisäverotuksessa toimivallan jako lääninverovirastojen ja keskusverolautakunnan kesken ei ole toteutunut tarkoitetulla tavalla siten, että keskusverolautakunta antaisi ennakkotietoja erityisesti verotuskäytännön yhtenäisyyden kannalta tärkeissä asioissa. Käytännössä keskusverolautakunta antaa laajasti ennakkotietoja myös asioissa, joissa lääninverovirasto olisi asianmukaisempi käsittelytaso. Merkittävimmäksi hakemustien valintaan vaikuttavaksi tekijäksi on muodostunut päätöksistä perittävien maksujen tasero. Keskusverolautakunnan ennakkotiedoista peritään keskimäärin runsaan 3 000 markan määräinen maksu, kun lääninveroviraston ennakkotiedosta perittävä maksu on asiasta riippuen 400 tai 500 markkaa.

Muutoksenhakujärjestelmän kannalta tarkasteltuna nykyjärjestelmän epäkohtana on myös se, että keskusverolautakunnan ennakkotietomenettelyn kautta korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi voidaan saattaa asioita, joihin ei säännönmukaista valitustietä käytettäessä myönnettäisi valituslupaa.

Nykyiset säännökset, joiden mukaan lääninverovirasto ei saa antaa ennakkotietoa asiasta, joka on vireillä keskusverolautakunnassa tai jonka keskusverolautakunta on ratkaissut, ei myöskään kokonaan poista sitä mahdollisuutta, että samasta asiasta on voimassa kak-

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1. Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on lisätä ennakoitavuutta ja oikeusturvaa laajentamalla ennakkollisten kannanottojen saantimahdollisuuksia hallinnollisesti nykyistä tarkoituksenmukaisemmalla tavalla sekä selkeyttää keskusverolautakunnan ja lääninverovirastojen välistä toimivaltaa siten, että keskusverolautakunnan toimivalta eräiltä osin siirrettäisiin yksinomaan lääninverovirastolle ja että toimivaltaansa kuuluvissa asioissa keskusverolautakunta keskittyisi yleiseltä kannalta tärkeiden ennakkotietojen antamiseen.

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisumenettely on luotu sellaisia tilanteita varten, joissa verovelvollisen intressi on huomattavan suuri tai joissa ennakkoratkaisun antaminen on perusteltua verotuskäytännön yhte-

näistämiseksi tai sen johdosta, että asiasta on tarpeen saada ennakkopäätös eli prejudikaatti. Verovelvollisilla voi kuitenkin olla perusteltu tarve saada vastaus myös kysymyksiin, joihin ei liity yleiseltä kannalta merkittävää tulkintaongelmaa ja joiden ratkaiseminen ei edellytä yleisvaltakunnallisen monijäsenisen elimen käsittelyä. Tämän tyyppisissä tilanteissa on tarkoituksenmukaista, että ennakkolisten kannanottojen antaminen voisi tapahtua lähempänä verotuksen toimittamistasoa, jolloin myös menettelystä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset vähenisivät.

Asioiden käsitteleminen paikallistasolla on myös edellytys ennakkotietomenettelyn laajentamiseen arvostuskysymyksiin.

Ennakkoratkaisujen nykyistä parempi saatavuus paikallistasolla tukee tuloverotuksen uudistettua verotusmenettelyä ja henkilöverotuksen kehittämistavoitteita. Uudessa verotusmenettelyssä korostuu yritysten tarve osata laskea itse veronsa. Henkilöverotuksessa vuosittain annettavista veroilmoituksista on tarkoitus pääosin siirtyä veronmaksajille laskentakauden päätyttyä lähetettävään verotuslaskelmaan. Tarkoituksena on, että kaikki verovelvolliset voisivat itselleen tärkeissä tai poikkeuksellisissa tilanteissa saada riittävää ohjausta ja myös ennakkollisen tiedon verotuksesta yksittäisessä asiassa.

2.2. Keskeiset ehdotukset

Käsitteet ennakkotieto ja ennakkoratkaisu

Oikeudelliselta luonteeltaan samanlaisista muodollisesti sitovista ennakkollisista kannanotoista käytetty terminologia on nykyisin epäyhtenäistä. Verotusmenettelystä annetussa laissa ja aineellisissa verolaeissa niistä käytetään ilmausta ennakkotieto, ennakkoperintälain mukaista ratkaisua taas kutsutaan ennakkoratkaisuksi. Koska ilmaus ratkaisu kuvaa paremmin sitovien valituskelpoisten ennakkokannanottojen oikeudellista luonnetta, terminologian yhtenäistämiseksi ehdotetaan, että nykyisistä ennakkotiedoista käytettäisiin nimitystä ennakkoratkaisu. Ennakkotiedolla tarkoitettaisiin yksinomaan tuloverotuksessa käytettäväksi ehdotettua uutta ennakkotietoa.

Ennakkotietomenettelyn soveltamisalan laajentaminen

Tuloverotuksen ennakkotietomenettely. Esityksessä ehdotetaan tuloverotuksen enna-

kollisten kannanottojen soveltamisalan laajentamista ottamalla käyttöön keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun rinnalle ennakkotietomenettely, jossa lääninverovirasto antaisi ennakkotiedon siitä, kuinka lääninverovirasto tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään. Lääninveroviraston olisi verovelvollisen vaatimuksesta toimitettava verotus ennakkotiedon mukaisesti. Ennakkotieto ei olisi itsessään valituskelpoinen hallintopäätös, vaan muutosta voitaisiin hakea vasta lopulliseen verotukseen. Valitusoikeus olisi myös veronsaajien asiamiehellä. Verovelvollisen ennakoitavuuden tarve otettaisiin huomioon siten, että lääninveroviraston olisi ennen ennakkotiedon antamista tiedoksi hakijalle hankittava veronsaajien asiamieheltä ilmoitus siitä, käyttääkö hän oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedon mukaisesti. Ilmoitus merkittäisiin ennakkotietopäätökseen. Muutoksenhakuoikeudesta luopuminen olisi asiamiehiä ja veronsaajia sitova.

Ehdotettava ennakkotieto eroaisi ennakkoratkaisusta olennaisesti siten, että se ei olisi valituskelpoinen päätös. Keskusverolautakunta säilyttäisi toimivaltansa sitovien ennakkoratkaisujen antajana. Ehdotus lisää ennakkollisten kannanottojen saantimahdollisuuksia ilman, että samalla luotaisiin päällekkäinen toimivalt kahdelle eri viranomaiselle. Hakijan oikeussuojan turvana on oikeus hakea muutosta lopulliseen verotukseen.

Ennakkotietomenettely olisi etenkin arvostuskysymysten ratkaisemiseen tarkoituksenmukaisempi menettely kuin sitova ennakkoratkaisu, koska se vähentää aiheettomia muutoksenhakuja. Muutoksenhakuasteilla ei yleensä ole parempia edellytyksiä arvostuskysymysten ratkaisemiseen kuin lääninverovirastoilla. Arvostuksiin liittyvillä kannanotoilla on lisäksi vain harvoin sellaista yleistä merkitystä, joiden vuoksi niihin olisi tarvetta saada prejudikaatti. Myös asiamiesjärjestelmä kuormittuisi aiheettomasti, jos asiamiehet joutuisivat veronsaajan edun turvaamiseksi hakemaan muutosta vain siltä varalta, että hakija ehkä menettelee ennakkoratkaisun mukaisesti.

Veroasiamies säilyttäisi oikeutensa hakea muutosta ennakkotiedon mukaisesti toimitettuun säännönmukaiseen verotukseen, jos hän ei ilmoita olevansa käyttämättä muutoksenhakuoikeuttaan. Verovelvolliselle ennako-

tiedolla, johon liittyy veroasiamiehen valitusvarauma, ei ole suurtakaan merkitystä. Verovelvollisen oikeussuojan kannalta on sen vuoksi olennaista, että muutoksenhaku-oikeuden varaaminen ei muodostu yleisemmäksi kuin veronsaajien edun asianmukainen valvonta edellyttää. Uudistuksen tavoitteiden vastaista olisi, jos asiamiehet yleisesti varaat muutoksenhaku-oikeuden vain sen takia, että asia on helpompi ratkaista verotuksen toimittamisen jälkeen. Järjestelmän tehokas toimivuus edellyttää asiamiehiltä sekä ammattitaitoa että vastuullisuutta. Toisaalta ehdotettu järjestelmä myös parantaa asiamiesten edellytyksiä veronsaajien edunvalvontaan. Ennakkotietomenettelyssä nousee esiin monia kysymyksiä, jotka verotuksessa muutoin voisivat jäädä asiamieheltä huomaamatta. Ehdotettu järjestelmä on myös asiamiesjärjestelmää vähemmän kuormittava kuin lähinnä vaihtoehtoinen malli, jossa lääninverovirastot antaisivat sitovia ennakkoratkaisuja ja jossa asiamiehen olisi pelkän muutoksenhaku-oikeuden varaamista tai varaamatta jättämistä koskevan ilmoituksen sijasta kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä laadittava valituskirjelmä valitusoikeuden menettämisen uhalla.

Muutoksenhaku-oikeus on verotusmenettelystä annetun lain mukaan kunnalle suoritettavista veroista veroasiamiehen lisäksi myös kunnalla. Verohallintolain (1557/95) 6 §:n mukaan verohallituksella on lisäksi valtion puolesta oikeus muutoksenhakuun. Järjestelmän toimivuus edellyttää, että verohallituksella ja kunnalla ei olisi oikeutta itsenäiseen muutoksenhakuun vastoin asiamiehen kannanottoa. Tämän vuoksi ehdotetaan, että asiamiehen ilmoitus muutoksenhaku-oikeudesta luopumisesta sitoisi myös kuntaa ja verohallitusta.

Perintöverotus. Perintö- ja lahjaverolain mukaan ennakkoratkaisun voi saada lahjaverosta mutta ei perintöverosta. Perintöverotuksessa ei yleisesti esiinnykään ennakkoratkaisumenettelyn alaan luontevasti kuuluvia tilanteita, joissa osapuolet voisivat vaihtoehtoisia toimintatapoja koskevilla valinnoillaan ennen verovelvollisuuden alkamista vaikuttaa perintöveron määrään. Tällaiset toimenpiteet voidaan usein toteuttaa ennen perintöverovelvollisuuden alkamista lahjoitustoimin, jolloin ennakkoratkaisun voi saada lahjaveroseuraamuksista. Perintöverotuksessa saatetaan kuitenkin yksittäisten perintöveron määrään vaikuttavien määräämistointen, kuten

perinnöstä tai testamentista luopumisen yhteydessä, syntyä tulkintatilanteita, joissa ennakkoratkaisun saamiseen voi olla perusteltu tarve. Esityksessä ehdotetaan, että perintö- ja lahjaverolain ennakkoratkaisumenettelyä laajennettaisiin siten, että ennakkoratkaisun voisi saada myös perintöverotuksesta.

Keskusverolautakunnan ja lääninverovirastojen toimivalta

Tuloverotus ja varallisuusverotus. Sitovien ja valituskelpoisten ennakkoratkaisujen antaminen jäisi ehdotuksen mukaan keskusverolautakunnalle, joka säilyttäisi toimivaltansa tuloverotuksessa. Lautakunnan asemaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että se keskittyisi ratkaisemaan yleiseltä kannalta merkittäviä asioita, joissa lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi.

Keskusverolautakunnan nykyisessä soveltamiskäytännössä ennakkoratkaisu jätetään vain harvoin antamatta intressin vähäisyyden perusteella. Lautakunnan aseman kehittäminen ennakkopäätöksiä antavaksi elimeksi edellyttää tämän käytännön muuttumista. Koska myös lääninveroviraston ennakkotietomenettely olisi käytettävissä, tarkoituksena on, että lautakunta nykyistä olennaisesti harvemmin antaisi ennakkoratkaisuja intressiperusteella. Tämän vuoksi ennakkoratkaisun antamisedellytyksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että prejudikaattiperusteen puuttuessa ennakkoratkaisu voidaan antaa, jos siihen on muu erityisen painava syy.

Keskusverolautakunta ei antaisi ennakkoratkaisua, jos asiassa on lääninveroviraston ennakkotieto. Verovelvollisella ei voida tällöin katsoa olevan oikeussuojan tarvetta ennakkoratkaisun saamiseen keskusverolautakunnalta.

Korkotulon lähdevero ja rajoitetusti verovelvollisen lähdevero. Korkotulon lähdeverotusta koskevat asiat ehdotetaan säilytettäväksi keskusverolautakunnan toimivaltassa ja lautakunnan toimivaltaa ehdotetaan laajennettavaksi rajoitetusti verovelvollisten lähdeverotukseen.

Mainitut veromuodot kytkeytyvät läheisesti tuloverotukseen. Tarkoituksena on, että keskusverolautakunta antaisi niitä koskevia ennakkoratkaisuja lähinnä vain silloin, kun sama asia on lautakunnassa ratkaistavana tuloverotuksen osalta ja asian ratkaiseminen sa-

malla kertaa myös korkotulon lähdeverosta tai rajoitetusti verovelvollisen lähdeverosta on tarkoituksenmukaista. Pääsääntöisesti lähdeveroja koskevat asiat tulisi ratkaista lääninverovirastossa.

Ennakkoperintä. Ennakkoratkaisua ennakonpidätysasioissa haetaan keskusverolautakunnalta varsin harvoin. Osittain tähän vaikuttaa se, että lautakunta ei voi antaa ennakkoratkaisua työnantajan sosiaaliturvamaksun suorittamisesta, sekä lääninveroviraston päätöksiä korkeampi maksutaso. Mahdollisuudella hakea ennakkoratkaisu lääninveroviraston ohella myös keskusverolautakunnalta ei ole työn suorittajien eikä pidätysvelvollisten oikeusturvan kannalta mainittavaa merkitystä. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että ennakkoperintää koskevista asioista toimivalta siirrettäisiin yksinomaan lääninverovirastolle.

Leimaverotus. Leimaverotusta koskevat ennakkoratkaisut ehdotetaan siirrettäväksi lääninverovirastoihin. Leimaverotukseen liittyy sellaisia vaikeita valvoite-, perintö- ja esineoikeudellisia erityiskysymyksiä, joita harvemmin esiintyy muissa keskusverolautakunnan toimivaltaan kuuluvissa asiaryhmissä. Korkeatasoisen ja linjakkaan ratkaisukäytännön syntyminen edellyttää riittävän suurta ratkaistavien asioiden lukumäärää. Vuonna 1995 keskusverolautakunta antoi 16 leimaverotusta koskevaa ennakkoratkaisua, mikä on tässä suhteessa liian vähäinen määrä. Tilanne on toinen lääninverovirastoissa, jotka huolehtivat muistakin leimaverotukseen liittyvistä verotustehtävistä, valvonnasta, maksuunpanosta ja palautushakemusten käsittelystä.

Kiinteistövero. Kiinteistöveroa koskevia tapauksia on ollut keskusverolautakunnassa vain muutamia. Kiinteistöverotuksen kannalta merkittävänä oikeusturvapuutteena voidaan pitää sitä, että keskusverolautakunta ei anna ennakkotietoja kiinteistöverotuksessa olennaisista arvostuskysymyksistä. Koska lääninverovirastoilla olisi tähän keskusverolautakuntaa olennaisesti paremmat edellytykset, toimivalta kiinteistöverotusta koskevista asioissa ehdotetaan siirrettäväksi lääninverovirastoille.

Valtion valitusoikeus keskusverolautakunnan päätöksestä

Laajennettaessa keskusverolautakunnan toimivalta koskemaan myös arvonnalisäverotusta tavoitteena oli lisätä ratkaisukäytännön

yhdenmukaisuutta ennakkotietoaasioissa. Toimivallan jakautuminen kahdelle eri hallinnon tasolle on samalla kuitenkin merkinnyt, että lääninverovirastotasolla ilmenevän epäyhtenäisyyden lisäksi on syntynyt epäyhtenäisyyttä lääninverovirastojen ja keskusverolautakunnan välille. Ongelma koskee lähinnä arvonnalisäverotusta.

Järjestelmässä, jossa ennakkoratkaisuja antaa kaksi eri elintä, on vaikeata välttää erilaisten ratkaisulinjojen muodostumista. Lähinnä käytettävissä oleva keino yhtenäisyyden turvaamiseen on hakea muutosta linjasta poikkeavaan ratkaisuun. Valitusteitse eri elinten antamat ennakkotiedot on myös mahdollista saattaa saman elimen, korkeimman hallinto-oikeuden, ratkaistaviksi. Valitustien merkitystä yhdenmukaiseen käytäntöön pyrittäessä vähentää kuitenkin se, että ennakkotietojen antamisen tavoin myös edunvalvonta on hajautunut kahdelle hallinnon portaalle. Lääninveroviraston ja lääninoikeuden päätöksestä valittaa veroasiamies, mutta keskusverolautakunnan päätöksestä valitusoikeutta käyttää verohallitus. Käytäntöjen yhtenäistäminen edellyttäisi, että muutoksenhakuoikeus olisi samalla elimellä.

Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että oikeus hakea muutosta keskusverolautakunnan päätökseen siirrettäisiin verohallitukselta lääninverovirastotasolle.

Muutos olisi sopusoinnussa verotuksen asiamiesjärjestelmän yleisen kehittämisen kanssa. Verotusmenettelyuudistuksen yhteydessä asiamiesjärjestelmää muutettiin siten, että valtion oikeutta valvovat kaikissa verolajeissa ja muutoksenhakuportaissa lääninveroviraston määräämät veroasiamiehet, jotka ovat tehtävässään itsenäisiä ja riippumattomia lääninveroviraston muusta organisaatiosta. Lääninverovirastojen itsenäinen muutoksenhakuoikeus poistettiin, koska ei pidetty tarkoituksenmukaisena, että lääninverovirastolla verotuksen toimittavana virastona olisi oikeus hakea muutosta omiin päätöksiinsä. Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisuja koskevan säännönmukaisen valitusoikeuden siirtäminen pois verohallitukselta, jonka yhteydessä keskusverolautakunta toimii, ja jonka henkilökunta käytännössä huolehtii asioiden esittelystä lautakunnassa, on tämän linjan mukaista. Toimiminen toisen osapuolen asiamiehenä ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhaussa ei myöskään ongelmitta sovi yhteen verohallitukselle kuuluvan oikean ja yhdenmukaisen verotuksen edistämisen

tehtävän kanssa.

Ehdotuksen mukaan verohallitukselle jäisi kuitenkin oikeus hakea muutosta keskusverolautakunnan päätökseen verohallintolain 6 §:n mukaisesti. Mahdollisuus on tarpeen sellaisten poikkeuksellisten tilanteiden varalta, joissa veroasiamies ei jostakin erityisestä syystä käytä tai voi käyttää muutoksenhaku-oikeuttaan.

Muutoksenhakuoikeuden siirtäminen päätoimisille veroasiamiehille tehostaisi muutoinkin edunvalvontaa asiamiesjärjestelmän uudistamiselle asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Nykyisin valitusoikeuden käyttäminen keskusverolautakunnan päätöksistä on jaettu useammalle verohallituksen virkamiehelle, jotka hoitavat tätä tehtävää muiden töidensä ohella.

Tehokas edunvalvonta edellyttäisi sekä lautakunnan että lääninverovirastojen päätöskäytännön hyvää tuntemusta. Tämän edellyttämää seurantaa ei ole tarkoituksenmukaista järjestää kaikkiin lääninverovirastoihin. Tämän vuoksi muutoksenhakuoikeus ehdotetaan keskitettäväksi Uudenmaan lääninveroviraston määräämille veroasiamiehille. Huomattava osa ennakkotiedoista annetaan nykyisinkin Uudenmaan lääninveroviraston alueella toimivien yritysten hakemuksiin. Tilanne korostuisi, kun suurten yritysten verotus suunnitelmien mukaan keskitettäisiin Uudenmaan lääninverovirastolle.

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Ehdotuksen mukaan keskusverolautakunta keskittyisi yleisesti merkittäviin prejudikaattiluonteisiin asioihin. Tällöin lautakunnan luonne asiantuntijaelimenä sekä jäsenen verotuksen ja talouselämän asiantuntemusta koskevat vaatimukset korostuisivat. Keskusverolautakunnan aseman muuttuminen ehdotetaan otettavaksi huomioon lautakunnan jäsenten kelpoisuusvaatimuksissa.

Nykyisin lautakunnan jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloista. Puolet lautakunnan jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeutavan tutkinnon suorittaneita. Nykyinen vaatimus eri veronmaksajaryhmien edustuksesta on käytännössä merkinnyt sitä, että lautakunnan kokoonpanossa on korostunut intres-

sityksessä ehdotetaan, että jäsenten tulisi olla veroasioihin hyvin perehtyneitä ja heidän tulisi edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta. Lautakunnan puheenjohtajan tulisi lisäksi olla oikeustieteen kandidaatin tutkinnon suorittanut. Eri veronmaksajaryhmien edustusta koskevasta vaatimuksesta luovutaisiin. Lautakunnassa tulisi kuitenkin edelleen olla verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus. Sillä, että laissa ei enää erikseen mainittaisi eri veronmaksajaryhmien edustusta, ei olisi suurta merkitystä, koska verovelvollisten edustajilla on joka tapauksessa olennainen merkitys jäseniltä pykälässä edellytettävän verotuksen monipuolisen tuntemuksen turvaamisessa.

Lautakunnan nimitystoimivalta ehdotetaan siirrettäväksi valtioneuvostolta valtiovarainministeriölle. Tuloverotuksessa poliittisesta edustuksellisuudesta verotuksen toimittamistasolla on jo aikaisemmin luovuttu verolautakuntajärjestelmän lakkauttamisen yhteydessä. Ehdotetut tuloverotusta koskevat lääninveroviraston antamat ennakkotiedot sekä muita verolajeja koskevat ennakkoratkaisut annettaisiin osana tavanomaista viranomais-toimintaa. Kun myös keskusverolautakunnan luonne oikeusharkintaa harjoittavana, yksittäistapauksia ratkaisevana asiantuntijaelimenä korostuisi, nimitystoimivallan säilyttäminen korkeimmalla poliittisella tasolla ei ole perusteltua.

Laki keskusverolautakunnasta

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisumenettelyä koskevat säännökset ovat hajallaan verotusmenettelystä annetussa laissa ja keskusverolautakunnasta annetussa asetuksessa (448/59). Alunperin mahdollisuus saada ennakkoratkaisu keskusverolautakunnasta koski vain verotuslain (482/58) mukaisia veroja. Eri verolakeihin sisältyvien ennakkoratkaisusäännösten lisääntyttyä ja myös lääninverovirastojen ryhdyttyä antamaan ennakkoratkaisuja menettelysäännökset ovat hajallaan eri verolaeissa. Hajanainen ja epäyhtenäinen sääntely vaikeuttaa oikean kokonaiskuvan saamista ennakkoratkaisujärjestelmästä. Menettelysäännösten selkeyttämiseksi keskusverolautakunnan ennakkoratkaisumenettelyä koskevat säännökset ehdotetaan koottaviksi lakiin keskusverolautakunnasta.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole vaikutusta verotuloihin. Hakemusasioiden lisääntyminen lääninverovirastoissa lisää jossain määrin verohallinnon kustannuksia. Ennakkoratkaisut ovat maksullisia, mutta maksut eivät vastaa päätöksistä hallinnolle aiheutuvia kustannuksia. Kustannusten määrä riippuu siitä, kuinka paljon hakemuksia keskusverolautakunnalle ja lääninverovirastoille tehdään. Verohallinnon maksuperustepäätöksessä määrättäisiin lääninverovirastojen antamista tuloverotusta koskevasta ennakkotiedoista perittävä maksu sen jälkeen, kun lait on hyväksytty.

Ennakkoratkaisumenettelyn laajentaminen vähentää verotusta koskevien muutoksenhakujen määrää, ja säästää tätä kautta hallinnon, asiamiesjärjestelmän ja hallintotuomioistuinten työmäärää.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä vaikutuksia

verohallinnon organisaatioon. Keskusverolautakunnan hallinnollinen asema verohallituksesta erillisenä lautakuntana säilyisi entisellään. Lääninveroviraston työjärjestyksellä määrättäisiin siitä, mikä lääninveroviraston yksikkö kunkin verolajin osalta ennakkoratkaisun tai -tiedon antaa. Tarkoituksenmukaista olisi, että asian käsittelisi se lääninveroviraston yksikkö, joka toimittaa kyseisen verolain tarkoittaman verotuksen.

4. Asian valmistelu

Hallituksen esitys perustuu pääosin ennakkotietotyöryhmän ehdotuksiin (Ennakkotietotyöryhmän muistio, Valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 1995:15). Muistiosta hankittiin lausunto 30 viranomaiselta ja järjestöltä. Lausunnoista on laadittu yhteenveto (valtiovarainministeriön vero-osasto 25.10.1995). Lausunnoissa esitetyt lakiehdotuksen yksityiskohtia koskevat huomautukset on pyritty ottamaan mahdollisuuksien mukaan huomioon esitystä valmisteltaessa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki keskusverolautakunnasta

1 §. *Keskusverolautakunta.* Pykälässä säädetäisiin keskusverolautakunnan yleisestä toimialasta ja sen organisatorisesta asemasta. Keskusverolautakunta toimisi edelleen verohallituksen yhteydessä, mutta siitä riippumattomana elimenä. Se antaisi ennakkoratkaisuja niistä veroista, joista niitä koskevilla aineellisissa verolaeissa niin säädetään.

Nykyisin lautakunnan tehtävänä on keskusverolautakunnasta annetun asetuksen mukaan ennakkotietoasioiden ratkaisemisen lisäksi antaa verohallituksen välityksellä veroviranomaisille yleisiä neuvoja ja ohjeita välittömästi verotuksesta. Keskusverolautakunta on viimeksi ohjeistanut veroviranomaisia ennen verohallituksen perustamista 1960-luvulla. Koska ohjaus- ja neuvonta-toiminta kuuluu nykyisin verohallituksen

toimivaltaan, keskusverolautakunnalle ei enää ehdoteta vastaavaa toimivaltaa.

2 §. *Kokoonpano.* Lautakunnan jäsenmäärä säilyisi nykyisenä. Puheenjohtajille ja jäsenille valittaisiin varamiehet. Puheenjohtajalta vaadittaisiin oikeustieteen kandidaatin tutkinto, mutta häneltä ei enää edellytettäisi perehtyneisyyttä tuomarintehtäviin. Samalla luovutettaisiin vaatimuksesta, jonka mukaan myös puolet lautakunnan muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeut-tavan tutkinnon suorittaneita.

Kaikkien jäsenten tulisi olla veroasioihin hyvin perehtyneitä, ja heidän tulisi edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta. Nykyisten kelpoisuusehtojen mukaan jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloilta.

Verotusmenettelystä annetun lain 85 §:n 2 momentin mukaisesta eri veronmaksajaryhmien edustusta koskevasta vaatimuksesta luovutettaisiin. Samoin luovutettaisiin mainitun lain 85 §:n 1 momenttiin sisältyvästä vaatimuksesta, jonka mukaan yksi jäsen on mää-

rättävä valtiovarainministeriön ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä. Lautakunnassa tulee kuitenkin edelleenkin olla verohallinnon, verovelvollisten ja veronsaajien edustus.

3 §. *Päätöksenteko.* Lautakunta olisi nykyiseen tapaan toimivaltainen kun läsnä on puheenjohtajan lisäksi viisi jäsentä.

Pykälän 2 momentiksi otettaisiin säännös asioiden ratkaisemisesta lautakunnan ollessa erimielinen, joka vastaa asiasisällöltään keskusverolautakunnasta annetun asetuksen 3 §:n 2 momenttia.

4 §. *Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen.* Pykälän 1 ja 2 momenttiin otettaisiin säännökset esittelystä lautakunnassa ja lautakunnan oikeudesta käyttää asiantuntijoita, joista nykyisin säädetään keskusverolautakunnasta annetun asetuksen 4 §:n 1 ja 3 momentissa. Asiantuntijoiden asemaa menettelyssä täsmennettäisiin siten, että lautakunta voi kuulla asiantuntijoita ja pyytää näiltä lausuntoja. Nykyisin asia ilmaistaan asetuksessa siten, että lautakunnalla on oikeus käyttää apunaan asiantuntijoita. Muutoin säännökset säilyisivät asiasisällöltään muuttomattomina.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin hallintomenettelylain soveltamisesta asioiden käsittelyssä keskusverolautakunnassa.

5 §. *Ennakkoratkaisu.* Ennakkoratkaisun antamisen perusteet jaettaisiin nykyiseen tapaan ennakkopäätös- ja intressiperusteeseen.

Ennakkopäätösperusteesta olisi kysymys silloin, kun lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi. Peruste sisältyy nykyisiinkin keskusverolautakunnan ennakkoratkaisumenettelyä koskeviin säännöksiin, ja sen tarkoituksena on turvata yleisesti verokohtelun yhtenäisyyttä ja ennakoitavuutta. Vastaavaa perustetta sovelletaan myös valituslupaperusteena verotuksen muutoksenhakujärjestelmässä haettaessa muutosta läänin-oikeuden päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Keskusverolautakunnan aseman korostamiseksi ennakkopäätösluonteisia ratkaisuja antavana elimenä tämä peruste sijoitettaisiin säännöksen alkuun.

Keskusverolautakunta on voinut antaa ennakkoratkaisun myös hakijan intressin perusteella. Voimassa olevassa laissa tämä on ilmaistu siten, että hakijalle on erityisen tär-

keätä saada asia ratkaistuksi. Keskusverolautakunnan soveltamiskäytännössä tätä vaatimusta on tulkittu varsin lievästi. Käytännön muotoutumiseen on vaikuttanut se, että lautakunta antoi alunperin ennakkoratkaisuja vain tuloverotuksesta, jossa keskusverolautakunta on ollut ainoa toimivaltainen ennakkoratkaisujen antaja.

Koska tarkoituksena on, että keskusverolautakunta vastaisuudessa keskittyisi ennakkopäätösluonteisiin asioihin, ennakkoratkaisun antamisen edellytyksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että ennakkopäätösperusteen puuttuessa ennakkoratkaisu voidaan antaa, jos siihen on muu erityisen painava syy. Tällaisena perusteena voisi tulla kysymyksen esimerkiksi asian erityinen taloudellinen merkitys hakijalle tai asian toistuminen vuosittain hakijan verotuksessa. Harkittaessa ennakkoratkaisun antamista muulla kuin ennakkopäätösperusteella tulisi ottaa huomioon erityisesti se, että ehdotuksen mukaan tuloverotuksesta voisi saada ennakkotietoja lääninverovirastolta. Lääninverovirasto on tarkoitettu ennakkollisen kannanoton antajaksi asioissa, joilla ei ole huomattavaa yleistä merkitystä.

Koska ennakkoratkaisun saamiseen ei voida katsoa yleensä olevan tarvetta, jos hakija on jo saanut ennakkollisen ratkaisun lääninverovirastosta, pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että ennakkoratkaisua ei näissä tapauksissa annettaisi. Ennakkoratkaisua ei myöskään annettaisi, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä lääninverovirastossa. Näin vähennetään mahdollisuutta, että samasta asiasta on olemassa sekä lääninveroviraston antama ennakkoratkaisu tai -tieto että keskusverolautakunnan antama ennakkoratkaisu. Tuollaisen tilanteen syntyessä myöhemmin vireille tulleeseen hakemukseen annettu päätös olisi mitätön.

Silloin kun keskusverolautakunta on pääty-mässä siihen, että lautakunta ei asian luonteen vuoksi antaisi ennakkoratkaisua, olisi hallinnollisesti tarkoituksenmukaista ja hakijan etuja vastaavaa, että hakijaan oltaisiin yhteydessä ennen asian ratkaisemista. Tällöin hakijalle voitaisiin kertoa mahdollisuudesta hakea ennakkotieto lääninverovirastosta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin ennakkoratkaisun sitovuudesta. Nykyisin verotusmenettelystä annetun lain mukaan ennakkotietoa on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai

ennakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu. Säännökset on alunperin tarkoitettu soveltuviksi sekä verovelvollisen tulo- ja varallisuusverotusta että suorituksen maksajan ennakonpidätysvelvollisuutta koskeviin kysymyksiin. Yleissäännöksinä ne eivät ota huomioon niitä erityispiirteitä, jotka liittyvät toisaalta varsinaista verotusta ja toisaalta veron ennakkollista perimisvelvollisuutta koskevien ratkaisujen soveltamistilanteisiin. Tuloveron ja varallisuusveron sekä arvonlisäveron osalta ehdotetaan säädettäväksi, että ennakkoratkaisun sitovuus edellyttää päätöksen lainvoimaisuutta. Periaatetta sovelletaan nykyisinkin kaikkiin lääninverovirastojen antamiin ennakkoratkaisuihin paitsi ennakkoperintään ja lähdeveroihin, joihin periaate ei sovellu. Veron perimiseen velvollisella suorituksen maksajalla ei usein ole mahdollisuutta periä lähdeveroa jälkikäteen, jos veron periminen maksuvaiheessa laiminlyödään. Lähdeverotus eroaa tuloverotuksesta ja arvonlisäverotuksesta myös siinä suhteessa, että ennakkoratkaisua voi hakea verovelvollisen lisäksi veron perimiseen velvollinen. Lähdeverojen osalta ehdotetaan, että ratkaisua on veron perimiseen velvollisen noudattettava saatuaan päätöksestä tiedon tai, kun hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista. Ratkaisua olisi noudatettava valituksesta huolimatta ehdotetun 8 §:n 3 momentin mukaisesti.

6 §. *Hakemus.* Hakemus olisi nykyiseen tapaan tehtävä kirjallisesti, ja siinä olisi esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Hakemuksen tekemiselle ei ehdoteta säädettäväksi erityistä takarajaa, koska menettelyä on voitava soveltaa eri verolajeihin. Tuloveron ja varallisuusveron osalta ehdotetaan verotusmenettelystä annettuun lakiin otettavaksi säännökset hakemuksen tekemiselle asetettavasta määräajasta.

7 §. *Muutoksenhaku.* Ennakkoratkaisuun haettaisiin muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Muutosta voisivat 2 momentin mukaan hakea hakijan lisäksi valtion puolesta Uudenmaan lääninveroviraston määräämät veroasiamiehet ja asianomainen kunta. Asiamiehet eivät kuitenkaan saisi hakea muutosta yksinomaan kunnalle suoritettavasta verosta. Kunnan valitusoikeutta käyttäisi se kunta, jolla olisi oikeus valittaa siitä verotuksesta, jota ennakkoratkaisu koskee.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin säännös verohallituksen oikeudesta hakea valtion

puolesta muutosta keskusverolautakunnan päätökseen verohallintolain 6 §:n mukaisesti. Verohallintolain 6 §:n mukaan verohallituksella on oikeus valtion puolesta hakea muutosta verohallinnon toimialaan kuuluvia veroja koskeviin, veroviranomaisten ja lainkäyttöviranomaisten päätöksiin.

Pykälän 4 momenttiin otettaisiin nykyisin verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ään sisältyvä kielto hakea valittamalla muutosta päätökseen, jolla keskusverolautakunta on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua. Lisäksi periaatetta ehdotetaan laajennettavaksi päätöksiin, joilla asia on päätetty jättää tutkimatta.

8 §. *Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevissa asioissa.* Pykälän 1 ja 2 momenttiin otettaisiin verotusmenettelystä annetun lain 84 §:n 5 momenttiin sisältyvät säännökset valitusajasta ja asian kiireellisestä käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin säännös lähdeveroja koskevien päätösten noudattamisesta muutoksenhausta huolimatta. Valituksen johdosta muutettua päätöstä olisi noudatettava vasta tiedoksisaannista lukien. Periaatetta sovelletaan myös lääninverovirastojen antamiin lähdeveroja ja ennakkoperintää koskeviin ratkaisuihin.

9 §. *Palkkiot.* Keskusverolautakunnan puheenjohtajan, jäsenten, esittelijän ja asiantuntijoiden palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet vahvistettaisiin nykyiseen tapaan valtiovarainministeriön päätöksellä.

10 §. *Voimaantulo.* Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Lain voimaan tullessa keskusverolautakunnassa vireillä olevat hakemukset käsiteltäisiin uuden lain mukaisessa järjestyksessä. Sellaiset hakemukset, jotka lain voimaantultua eivät enää kuuluisi keskusverolautakunnan toimivaltaan, kuten leimaveroa ja ennakkoperintää koskevat asiat, siirrettäisiin lääninveroviraston ratkaistaviksi. Ennakkoratkaisun antamisen edellytyksiä koskevia 5 §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaisiin vasta lain voimaantulon jälkeen vireille tullessiin hakemuksiin.

1.2. Laki verotusmenettelystä

62 §. *Oikeus muutoksenhakuun.* Pykälään lisättäisiin uudeksi 4 momentiksi säännökset veroasiamiehen, verohallituksen ja kunnan

oikeudesta hakea muutosta verotukseen, josta lääninverovirasto on antanut ennakkotiedon. Jos asiamies on ilmoittanut, että hän ei hae muutosta ennakkotiedon mukaisesti toimitettuun verotukseen, hänellä ja kunnalla ei olisi oikeutta hakea siihen muutosta, ellei ennakkotieto perustu virheellisiin tai puutteellisiin tietoihin. Veroasiamiehen ilmoitus olla hakematta muutosta rajoittaisi vastaavasti myös verohallintolain mukaista verohallituksen muutoksenhakuoikeutta.

Veronsaajien vaikutusmahdollisuudet olisi turvattava muilla hallinnollisilla järjestelyillä. Asianmukaista olisi, että asiamies ei antaisi ilmoitusta muutoksenhakuoikeudesta luopumisesta vastoin tiedossaan olevaa kunnan tai verohallituksen kantaa. Tarvittavasta tietojen vaihdosta voitaisiin huolehtia osapuolten keskinäisin järjestelyin. Tarvittaessa asiamies voisi myös esimerkiksi periaatteellisesti tärkeissä tai veronsaajan kannalta merkittävässä yksittäistapauksissa olla yhteydessä verohallitukseen tai asianomaisen kunnan viranomaiseen. Tällöinkin olisi huolehdittava siitä, että ennakkotiedon antaminen ei tarpeettomasti viivästy. Verohallituksen tai kunnan asiana olisi saattaa asiamiesten tietoon, missä asioissa asiamiehen olisi tiedusteltava verohallituksen tai kunnan kantaa ennen omaa kannanottoaan.

8. luvun otsikko. Luvun otsikko muutettaisiin siten, että siitä ilmenisi ehdotettavan uuden ennakkotiedon eroaminen ennakkoratkaisusta.

84 §. *Ennakkoratkaisun hakeminen keskusverolautakunnalta.* Pykälä sisältää nykyisin säännökset keskusverolautakunnan yleisestä toimialasta, keskusverolautakunnan oikeudesta antaa verotusmenettelystä annetun lain mukaisia veroja ja ennakkoperintää koskevia ennakkoratkaisuja sekä keskeiset menettelysäännökset. Kun keskusverolautakunnasta ehdotetaan säädettäväksi erillinen laki ja ennakkoperintää koskevat asiat siirtyisivät lääninverovirastojen yksinomaiseen toimivaltaan, pykälässä säädettäisiin yleisesti keskusverolautakunnan toimivallasta tuloverotuksessa ja varallisuusverotuksessa. Menettelyn osalta viitattaisiin keskusverolautakunnasta ehdotettuun lakiin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin hakeuksen tekemiselle asetettavasta määräajasta, josta nykyisin säädetään keskusverolautakunnasta annettussa asetuksessa. Hakemus olisi tehtävä ennen veroilmoituksen antamiselle määrätyn ajan päättymistä. Säännökses-

sä tarkoitetaan verohallituksen veroilmoituksen antamiselle määrittämiä yleisiä määräaikoja. Jos kyseessä on poikkeuksellisesti hakija, joka on vapautettu ilmoittamisvelvollisuudesta, noudatettaisiin sitä määräaikaa, jota hakijaan sovellettaisiin siinä tapauksessa, että häntä ei olisi vapautettu ilmoittamisvelvollisuudesta.

85 §. *Ennakkotiedon hakeminen lääninverovirastolta.* Pykälässä säädettäisiin uudesta lääninveroviraston ennakkotietomenettelystä. Pykälään nykyisin sisältyvät keskusverolautakunnan kelpoisuusehtoja, kokoonpanoa ja nimittämistä koskevat säännökset siirrettäisiin ehdotettuun lakiin keskusverolautakunnasta.

Lääninverovirasto voisi kirjallisesta hakeuksesta antaa tuloveroa tai varallisuusveroa koskevan ennakkotiedon siitä, kuinka se tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimitettaessa menettelemään. Ennakkotiedon antaminen olisi lääninveroviraston harkinnassa. Tarkoituksena on, että ennakkotieto annettaisiin, jos verovelvollinen esittää riittävän yksityiskohtaisen kuvauksen aikomastaan toimesta, jonka verokohteluun liittyy epävarmuutta ja joka tulisi viimeistään verotuksen yhteydessä ratkaistavaksi.

Ennakkotietomenettelyssä vastaus voitaisiin yleensä antaa sellaisiinkin kysymyksiin, joihin keskusverolautakunta ei vakiintuneen käytäntönsä mukaan anna ennakkoratkaisua. Arvostuskysymysten lisäksi tällaisia kysymyksiä ovat esimerkiksi peiteltyä osingonjakoa ja veron kiertämistä koskevan yleislausekkeen soveltamista koskevat kysymykset. Ehdotettu ennakkotietomenettely soveltuisi monessa tapauksessa luontevasti näihin kysymyksiin. Verotuksen toimittajan olisi joka tapauksessa ratkaistava sama asia verotuksen toimittamisen yhteydessä.

Ennakkotietomenettelyn piiriin voisivat myös kuulua kansainvälisten yritysten siirtohinnoittelua koskevat kysymykset. Siirtohinnoittelua koskevien päätösten yhdenmukaisuutta edistää verohallintolakiin sisältyvä mahdollisuus suurten yritysten verotuksen keskittämiseen valtakunnallisesti johonkin tai joihinkin lääninverovirastoihin. On myös tarkoituksenmukaista, että lääninverovirastot olisivat etenkin näissä asioissa yhteydessä verohallitukseen ja toimittaisivat sinne tiedot antamistaan siirtohinnoittelua koskevista päätöksistä.

Ennakkotieto voisi sen sijaan olla tarkoituksenmukaista jättää antamatta esimerkiksi

silloin, kun kysymyksessä pyydetään vastausta useiden erilaisten vaihtoehtoisten menettelytapojen verokohtelusta ja tilanteeseen liittyä veroedun tavoittelun piirteitä. Myös ennakkotiedon antajan ja veroasiamiehen ilmitullut tulkintakysymystä koskeva erimielisyys voisi olla peruste sille, että ennakkotietoa ei anneta. Näin olisi laita erityisesti silloin, kun kyseessä on yleisempi oikeudellinen tulkintaongelma, jonka osalta ei ole yhtenäistä verotuskäytäntöä ja josta olisi perusteltua saada keskusverolautakunnalta ratkaisu ennakkopäätösperusteella. Tällaisten asioiden saattaminen keskusverolautakunnan ratkaistavaksi olisi sopuisuudessa sekä keskusverolautakunnan kehittämistavoitteiden että hakijan oikeusturvan kanssa. Lääninveroviraston päätöksellä, johon liittyy asiamiehen valitusvarauma, ei kuitenkaan olisi hakijalle oikeussuojaa antavaa merkitystä.

Ennakkotietoa voisivat hakea verovelvollinen tai yhtymä. Ennakkotiedon antaisi verotuksen toimittava lääninverovirasto, joka on pääsääntöisesti verovelvollisen tai yhtymän kotikunnan lääninverovirasto. Verohallintolain mukaan verohallitus voi määrätä verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi myös muun lääninveroviraston. Tarkoituksena on, että suurten yritysten verotus voidaan keskittää johonkin tai joihinkin lääninverovirastoihin. Näissä tilanteissa verohallituksen toimivaltaiseksi määräämä lääninverovirasto ratkaisisi myös ennakkotietoa koskevan hakemuksen.

Ennakkotieto voitaisiin antaa enintään verovuodelle, joka päättyy ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Päällekkäisten ratkaisujen estämiseksi ehdotetaan, että ennakkotietoa ei annettaisi, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai jos se on antanut asiasta ennakkoratkaisun.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin säännökset hakemuksen sisällöstä ja hakemuksen tekemiselle asetettavasta määräajasta. Hakemus olisi yksilöitävä ja siinä olisi esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Selvityksen riittävyyteen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota. Sen lisäksi, että tosiasioiden oikea esittäminen on perusedellytys aineellisesti oikean ennakkotiedon antamiseen, siitä olennaisesti riippuu myös asiamiehen mahdollisuus arvioida tarve myöhempään muutoksenhakuun. Jos asiamies pitää selvitystä riittämättömänä ja katsoo tästä syystä veronsaajan edun vaativan muutoksenhaku-

oikeuden varaamista, hakija ei saa tavoittelemansa oikeussuojaa. Riittävän selvityksen edellyttäminen on hakijan edun mukaista. On myös tarkoituksenmukaisempaa, että hakija itse vastaa tarvittavan selvityksen hankkimisesta ja siitä aiheutuvista kustannuksista kuin että selvitykset hankittaisiin viranomaisaloitteisesti, mistä aiheutuvat kustannukset olisi otettava huomioon maksutasossa. Varsinkin arvostuskysymysten ratkaisu voi aiheuttaa lääninverovirastoille niiden normaaliin verotusrutiiniin kuulumatonta lisätyötä ja vaatia sellaista erityisasiantuntemusta, jota verohallinnosta voi olla vaikea löytää. Jos hakija ei täydennyskehotuksen saatuaankaan esitä riittäviä tietoja, ennakkotieto tulisi jättää antamatta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin asiamiehen velvollisuudesta ilmoittaa, käyttääkö hän muutoksenhakuoikeuttaan säännönmukaisen verotuksen yhteydessä. Ennen ennakkotiedon antamista tiedoksi hakijalle olisi veroasiamieheltä hankittava ilmoitus siitä, käyttääkö hän oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitettulla tavalla. Estettä ei olisi sille, että päätöksen tekevä viranomainen ennen ennakkotiedon antamista keskustele asiasta samanaikaisesti ennakkotiedon hakijan tai hänen asiamiehensä ja veroasiamiehen kanssa. Tällöin esimerkiksi arvostuskysymyksissä voidaan pyrkiä löytämään kaikkia osapuolia tyydyttävä ratkaisu.

Asiamiehen ilmoitus olisi pyydettävä ja annettava viivytyksettä ja se merkittäisiin ennakkotietopäätökseen.

Pykälän 5 momentin mukaan ennakkotiedon soveltamista olisi vaadittava. Vaatimus voidaan tehdä esimerkiksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä. Kun ennakkotieto on luonteeltaan verotuksen toimittavan viranomaisen ennakkollinen kannanotto hakijan kysymykseen, sen velvoittavuus verotusta toimitettaessa edellyttää luonnollisesti myös, että toteutuneet olosuhteet vastaavat hakemuksessa esitettyjä.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin kielosta hakea muutosta ennakkotietoa koskevaan päätökseen.

1.3. Ennakkoperintälaki

17 §. Pykälään lisättäisiin hakemuksen kirjallista muotoa ja yksilöintiä koskevat vaatimukset sekä asian kiireellistä käsittelyä lääninverovirastossa ja muutoksenhakuasteis-

sa koskeva säännös. Lisäksi pykälän sanontoja ja rakennetta yhdenmukaistettaisiin muihin verolakeihin sisältyviä ennakkoratkaisuja koskevia säännöksiä paremmin vastaaviksi.

51 §. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin kielto hakea muutosta valittamalla lääninveroviraston päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta. Vastaava rajoitus on useimmissa muissa verolaeissa.

53 §. Pykälässä säädetään muutoksenhausta ennakkoperintää koskevaan lääninoikeuden päätökseen. Sen 1 momentin mukaan muutoksenhaussa noudatetaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Verotusmenettelystä annetun lain 71 §:n mukainen muutoksenhakuaika, joka on 60 päivää tiedoksisaannista, on tarpeettoman pitkä ennakkoratkaisuasioissa. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että valitusaika ennakkoratkaisua koskevasta lääninoikeuden päätöksestä olisi 30 päivää tiedoksisaannista.

1.4. Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettu laki

12 §. Pykälään otettaisiin säännökset keskusverolautakunnan ennakkoratkaisusta. Nykyisin toimivalta kuuluu yksinomaan lääninverovirastolle, jonka ennakkoratkaisua koskevat säännökset sijoitettaisiin uuteen 12 a §:ään. Käytännössä keskusverolautakunta on antanut ennakkoratkaisuja velvollisuudesta periä rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa verotusmenettelystä annetun lain nojalla tuloverotusta koskevana. Ehdotuksen mukaan keskusverolautakunta antaisi ennakkoratkaisun lähdeveron perimisvelvollisuudesta ja suuruudesta.

Keskusverolautakunnan toimivallan laajentaminen siten, että lääninveroviraston ohella myös keskusverolautakunta voisi antaa ennakkoratkaisuja, on sinänsä vastoin uudistukseen liittyvää tavoitetta poistaa rinnakkainen toimivalta. Kun toimivalta tuloverotuksessa kuitenkin säilyisi keskusverolautakunnalla, on tarkoituksenmukaista, että lautakunta voisi tuloverotusta koskevan asian lisäksi tarvittaessa samalla ratkaista myös siihen kytkeytyvän lähdeveroa koskevan kysymyksen toimivaltasäännösten rajoittamatta. Tarkoituksenmukaista on, että lääninverovirasto olisi edelleen ensisijainen vaihtoehto ja että keskusverolautakunta antaisi ratkaisuja lähinnä vain edellä mainituissa tilanteissa.

12 a §. Pykälään siirrettäisiin nykyisin 12 §:ään sisältyvät säännökset lääninveroviraston ennakkoratkaisusta. Pykälän 1 momenttiin otettaisiin mainita siitä, että ennakkoratkaisua ei anneta, jos keskusverolautakunta on ratkaissut asian tai asia on siellä vireillä.

Pykälän 2 momenttiin siirrettäisiin nykyisin 12 §:n 1 momenttiin sisältyvä säännös toimivaltaisesta lääninverovirastosta.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin nykyisin 12 §:n 2 momenttiin sisältyvät säännökset hakemuksen sisällöstä ja ratkaisun noudattamisesta sekä lisättäisiin hakemuksen yksilöimistä koskeva vaatimus. Ratkaisun voimassaoloaikaa koskevan säännöksen sanamuotoa yhdenmukaistettaisiin muiden verolakien vastaavien säännösten kanssa.

Pykälän 4 momentiksi lisättäisiin laista nykyisin puuttuva säännös asian kiireellisestä käsittelystä lääninverovirastossa ja muutoksenhakuasteissa.

21 §. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin kielto hakea muutosta valittamalla lääninveroviraston päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta.

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että valitusaika ennakkoratkaisua koskevasta lääninoikeuden päätöksestä olisi verotusmenettelystä annetun lain 71 §:n mukaisen 60 päivän sijasta 30 päivää tiedoksisaannista.

Pykälän 4 momenttiin sisältyvä viittaus 12 §:ään korvattaisiin viittauksella 12 a §:ään.

1.5. Laki korkotulon lähdeverosta

8 §. *Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisu.* Pykälässä säädetään nykyisin sekä keskusverolautakunnan että lääninveroviraston ennakkoratkaisusta. Lääninveroviraston ennakkoratkaisua koskevat säännökset siirrettäisiin uuteen 8 a §:ään ja keskusverolautakunnan ennakkoratkaisua koskevien menettelysäännösten osalta viitattaisiin keskusverolautakunnasta annettavaksi ehdotettuun lakiin.

8 a §. *Lääninveroviraston ennakkoratkaisu.* Pykälään otettaisiin säännökset lääninveroviraston ennakkoratkaisusta.

Ennakkoratkaisun antamismahdollisuutta laajennettaisiin siten, että ennakkoratkaisu voitaisiin antaa yleisesti korkotulon lähdeverosta. Nykyisin ennakkoratkaisu voidaan antaa vain velvollisuudesta periä korkotulon lähdevero. Verovelvollisten ja veron perimi-

seen velvollisten oikeussuojan tarpeen kanalta korkotulon lähdeverotus on verrattavissa ennakkoperintään ja rajoitetusti verovelvollisen lähdeverotukseen. Kaikissa suorituksen maksaja toimii veron kerääjänä verovelvollisen puolesta. Myöskään ennakkoperinnässä ja rajoitetusti verovelvollisen lähdeverotuksessa ennakkoratkaisumenettelyn soveltamisalaa ei ole rajoitettu ainoastaan velvollisuuteen toimittaa ennakonpidätys tai peria lähdevero.

Lisäksi lakiin lisättäisiin säännökset hakeuksen sisällöstä ja ennakkoratkaisua koskevan valitusasian kiireellisestä käsittelyjärjestyksestä lääninverovirastossa ja muutoksenhakuasteissa.

17 §. *Muutoksenhaku.* Muutoksenhakua keskusverolautakunnan päätökseen koskeva 3 momentti kumottaisiin tarpeettomana. Muutoksenhausta säädettäisiin keskusverolautakunnasta annettavaksi ehdotetussa laisassa.

1.6. Perintö- ja lahjaverolaki

21 a §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Koska ennakkoratkaisumenettely laajennettaisiin koskemaan myös perintöveroa, ennakkoratkaisua koskevat säännökset sijoitettaisiin 4 lukuun, joka sisältää perintöverotukselle ja lahjaverotukselle yhteiset säännökset verotusmenettelystä ja muutoksenhausta.

4. luvun otsikko. Lukuun siirrettäisiin ennakkoratkaisua koskevat säännökset. Luvun otsikko ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi muotoon "Verotus, ennakkoratkaisu ja muutoksenhaku".

39 a §. Pykälään ja 39 b §:ään siirrettäisiin lahjaveroa koskevat säännökset 21 a §:stä ja lisättäisiin säännökset perintöveroa koskevasta ennakkoratkaisusta.

Pykälän 1 momentin mukaan lääninverovirasto voisi antaa ennakkoratkaisun perintö- tai lahjaverosta, eli ennakkoratkaisun antaminen olisi lääninveroviraston harkinnassa. Nykyisen 21 a §:n mukaan lääninverovirasto antaa ennakkoratkaisun siitä, onko luovutuksesta suoritettava veroa, sekä veron perusteesta ja määrästä. Lahjaveroa koskeva ennakkoratkaisu koski alun perin vain yrityksen tai maatalan sukupolvenvaihdosluovutuksia, joissa ennakkoratkaisun saaminen oli erityisen tärkeää. Kun soveltamisalaa on myöhemmin laajennettu kaikkiin lahjoihin ja ehdotetaan nyt laajennettavaksi myös perintöveroon, nykyisen 21 a §:n sanamuodon

mukainen ehdoton oikeus saada ennakkoratkaisu ei ole perusteltua. Ennakkoratkaisun antamisen edellytyksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että ennakkoratkaisun antaminen sekä perintöverosta että lahjaverosta olisi lääninveroviraston harkinnassa.

Ennakkoratkaisun antamatta jättäminen voi olla perusteltua esimerkiksi ilmeisissä verokeinottelutilanteissa. Verotuskäytännössä ovat yleisiä esimerkiksi tilanteet, joissa tosiasialliselta luonteeltaan lahjoitukseksi tarkoitettu oikeustoimi on toteutettu lainasopimuksen muodossa. Muun ohessa tämän luonteisia tilanteita silmällä pitäen lakiin lisättiin 1 päivänä tammikuuta 1996 voimaan tullut veron kiertämistä koskeva yleislauseke. Vaikka sen soveltamista koskevaan hakeemukseen voi olla täysin hyväksyttävään syy, ei ole tarkoituksenmukaista asettaa lääninverovirastolle velvollisuutta kaikissa tapauksissa antaa ennakkoratkaisu.

Koska perintöverotuksessa ennakkoratkaisun antaminen muista kuin tulkinallisista kysymyksistä on mahdollista vasta perunkirjoituksen jälkeen, jolloin on mahdollista toimittaa myös perintöverotus, ennakkoratkaisu on yleensä perusteltua antaa lähinnä tulkinallisista kysymyksistä. Ennakkoratkaisun antaminen pelkästään kotikunnan lääninverovirasto ja toissijaisesti omaisuuden sijaintipaikan tai verovelvollisen asuinkunnan lääninverovirasto.

Pykälän 3 momentin mukaan ennakkoratkaisua voisivat hakea perintöverosta perinnönjättäjän kuoleman jälkeen pesän osakkaat ja leski ja lahjaverosta nykyiseen tapaan lahjan antaja tai saaja. Toimivaltainen lääninverovirasto olisi ensisijaisesti lahjan antajan tai perinnönjättäjän kotikunnan lääninverovirasto ja toissijaisesti omaisuuden sijaintipaikan tai verovelvollisen asuinkunnan lääninverovirasto.

39 b §. Pykälän 1 momenttiin otettaisiin säännökset ennakkoratkaisun sitovuudesta. Nykyisin 21 a §:n mukaan ratkaisua on sitovana noudatettava, jos luovutus tapahtuu kuuden kuukauden kuluttua lainvoimaiseksi tulosta. Koska vastaava kiinteä määräaika perintöverotuksessa ei ole tarkoituksenmukainen, ehdotetaan, että lääninverovirasto harkitsisi ennakkoratkaisun voimassaoloajan tapauskohtaisesti ottaen huomioon muun ohessa omaisuuden arvojen muuttumisen.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin asian kiireellistä käsittelyjärjestystä lääninverovirastossa ja muutoksenhakuasteissa koskevat säännökset.

44 §. Pykälään lisättäisiin kielto hakea

muutosta valittamalla lääninveroviraston päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ja tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset. Pykälään sisältyvä säännös ennakkoratkaisua koskevan valituksen kiireellisestä käsittelyjärjestyksestä siirrettäisiin 39 b §:ään.

48 §. Pykälästä poistettaisiin kielto hakea valittamalla muutosta lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevan valituksen johdosta antamaan päätökseen. Valituskieltoa ei voida yleiseen valituslupajärjestelmään siirtymisen jälkeen pitää perusteltuna, vaan ennakkoratkaisusta tulisi voida valittaa yleisten periaatteiden mukaisesti. Muutosta lääninoikeuden päätökseen haettaisiin siten korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos se myöntää valitusluvan. Muutoksenhakuaika olisi 30 päivää tiedoksisaannista.

1.7. Kiinteistöverolaki

21 §. *Ennakkoratkaisu.* Pykälään tehtäisiin toimivallan siirtymisestä keskusverolautakunnalta lääninverovirastolle johtuvat muutokset.

Toimivaltainen lääninverovirasto olisi verotuksen toimittava lääninverovirasto. Säännökset hakemuksessa ilmoitettavista seikoista, ennakkoratkaisun sitovuudesta sekä kiireellisestä käsittelyjärjestyksestä lääninverovirastossa ja muutoksenhakuasteissa vastaisivat asiasisällöltään muihin verolakeihin sisältyviä ennakkoratkaisua koskevia vastaavia säännöksiä.

26 §. *Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen.* Pykälään otettaisiin uusiksi 3 ja 4 momentiksi lääninveroviraston ennakkoratkaisua koskevat muutoksenhakusäännökset. Valitusaika olisi 30 päivää tiedoksisaannista, kuten muistakin ennakkoratkaisuista.

27 §. *Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen.* Pykälää muutettaisiin siten, että valitusaika ennakkoratkaisua koskevasta lääninoikeuden päätöksestä olisi verotusmenetelystä annetun lain 71 §:n mukaisen 60 päivän sijasta 30 päivää tiedoksisaannista.

1.8. Arvonlisäverolaki

146 a ja 146 b §. Pykäliin ehdotetaan tehtäväksi ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset siten, että nimitys ennakkotieto muutettaisiin

ennakkoratkaisuksi.

190 §. Ennakkotiedon antamisen edellytyksiä muutettaisiin siten, että lääninverovirasto antaisi ennakkoratkaisun, jos se on hakijalle tärkeää. Nykyisen sanamuodon mukaan asian tulisi olisi hakijalle erityisen tärkeä. Ehdotettu sanamuoto vastaa paremmin noudatettua käytäntöä. Lisäksi säännöksiin lisättäisiin hakemuksen kirjallista muotoa koskeva vaatimus ja tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset. Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisua koskeva 3 momentti siirrettäisiin uuteen 190 a §:ään.

190 a §. Pykälään otettaisiin säännökset keskusverolautakunnan oikeudesta antaa ennakkoratkaisuja arvonlisäverosta keskusverolautakunnasta annettavaksi ehdotetun lain mukaisesti.

193 §. Pykälään tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

197 §. Pykälästä poistettaisiin viittaus, joka koskee muutoksenhakua keskusverolautakunnan antamaan ennakkoratkaisuun. Pykälään lisättäisiin kielto hakea muutosta valittamalla tullihallituksen päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta. Lisäksi tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

217 §. Pykälään tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

1.9. Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava verosta annettu laki

7 §. Pykälään sisältyvä yleisviittaus liikevaihtoverolakiin korvattaisiin viittauksella arvonlisäverolakiin. Arvonlisäverolain noudattaminen soveltuvin osin koskisi myös mahdollisuutta hakea ennakkoratkaisua.

1.10. Arpajaisverolaki

15 §. *Ennakkoratkaisu.* Pykälään tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset. Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että lääninverovirasto määräisi päätöksessään ennakkoratkaisun soveltamisajan. Nykyisin ennakkoratkaisu annetaan enintään antamista seuraavan vuoden loppuun. Lisäksi eräitä sanontoja yhdenmukaistettaisiin muihin verolakeihin sisältyviä ennakkoratkaisuja koskevia säännöksiä vastaaviksi.

16 §. *Muutoksenhaku.* Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että valitusaikea ennakkoratkaisua koskevasta lääninoikeuden päätöksestä olisi verotusmenettelystä annetun lain 71 §:n mukaisen 60 päivän sijasta 30 päivää tiedoksisaannista. Lisäksi pykälään tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

1.11. Leimaverolaki

91 §. Pykälään tehtäisiin toimivallan siirtymisestä keskusverolautakunnalta lääninverovirastolle aiheutuvat muutokset.

Ennakkoratkaisun antamiselle nykyisin asetetuista erityisistä edellytyksistä luovutettiin. Koska ennakkoratkaisun antaminen edelleenkin olisi viranomaisen harkinnassa, lääninverovirasto voisi jättää ennakkoratkaisun antamatta esimerkiksi silloin, kun asialla ei hakijan oikeusturvan kannalta ole merkitystä.

Toimivaltainen lääninverovirasto olisi hakijan kotikunnan lääninverovirasto. Lääninverovirasto määräisi ennakkoratkaisun soveltamisajan.

Pykälään lisättäisiin säännös ennakkoratkaisua koskevan asian kiireellisestä käsittelystä muutoksenhakuportaissa.

98 §. Muutoksenhakua keskusverolautakunnan päätöksestä koskeva 2 momentti kumottaisiin tarpeettomana.

98 a §. Muutoksenhakusäännöksiin tehtäisiin ehdotetusta 91 §:stä johtuvat tarkistukset. Ennakkoratkaisua koskevaan päätökseen haettaisiin muutosta valittamalla lääninoikeuteen kuten muihinkin lääninveroviraston päätöksiin. Päätöksestä, jolla ennakkoratkaisu on päätetty jättää antamatta, ei kuitenkaan saisi valittaa. Vastaava rajoitus sisältyy yleisesti eri verolakeihin.

98 b §. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että valitusaikea ennakkoratkaisua koskevasta lääninoikeuden päätöksestä olisi verotusmenettelystä annetun lain 71 §:n mukaisen 60 päivän sijasta 30 päivää tiedoksisaannista.

1.12. Moottoriajoneuvoverosta annettu laki

18 §. Pykälään tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

1.13. Valmisteverotuslaki

42 ja 43 §. Pykäliin tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuvat sanonnalliset tarkistukset.

48 §. Pykälän 5 momenttiin tehtäisiin ennakkoratkaisujärjestelmän muuttamisesta johtuva sanonnallinen tarkistus. Samalla pykälään lisättäisiin kielto hakea muutosta tulihallituksen päätökseen, jolla ennakkotieto on päätetty jättää antamatta.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 1997 alusta. Laken voimaan tullessa keskusverolautakunnassa vireillä olevat hakemukset käsiteltäisiin keskusverolautakunnasta annettavaksi ehdotetun lain mukaisessa järjestyksessä. Vireillä olevat hakemukset, joiden ratkaiseminen lain tultua voimaan ei enää kuuluisi keskusverolautakunnan toimivaltaan, siirrettäisiin asianomaisen lääninveroviraston ratkaistaviksi.

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun antamiselle asetettuja korotettuja vaatimuksia ei kuitenkaan sovellettaisi ennen lain voimaantuloa vireillä oleviin hakemuksiin. Vireillä olevaan hakemukseen ei siten jätettäisi antamatta ennakkoratkaisua prejudikaattiperusteen tai intressiperusteen puuttuessa, jos ennakkoratkaisu olisi aiempien säännösten ja noudatetun käytännön mukaan annettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

keskusverolautakunnasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Keskusverolautakunta

Verohallituksen yhteydessä on keskusverolautakunta, joka voi antaa verotusta koskevia ennakkoratkaisuja siten kuin tässä laissa ja muissa verotusta koskevissa laeissa säädetään.

2 §

Kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehinään valtiovarainministeriö määrää viisivuotiskausittain.

Valtiovarainministeriö määrää yhden jäsenistä toimimaan varapuheenjohtajana.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin hyvin perehtyneitä ja heidän tulee edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta.

Lautakunnassa tulee olla verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus.

3 §

Päätöksenteko

Keskusverolautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtajan tai puheenjohtajana toimivan varapuheenjohtajan lisäksi vähintään neljä muuta jäsentä.

Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänten jakaantuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jos tätä periaatetta ei voida soveltaa, se mielipide, jota puheen-

johtaja on kannattanut.

4 §

Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen

Keskusverolautakunnassa käsiteltävien asioiden esittelyn lautakunnalle toimittavat sen ottamat sihteerit.

Lautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Asioiden käsittelyssä keskusverolautakunnassa noudatetaan, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) säädetään.

5 §

Ennakkoratkaisu

Jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi taikka jos siihen on muu erityisen painava syy, keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa verotusta koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on ratkaistu lääninveroviraston päätöksellä tai sitä koskeva hakemus on vireillä lääninverovirastossa.

Tuloveroa, varallisuusveroa ja arvonnäisäveroä koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siinä verotuksessa, jota varten se on annettu. Korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/78) mukaista ratkaisua on kuitenkin veron perimiseen velvollisen noudatettava saatuaan päätöksestä tiedon tai, kun hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

6 §

Hakemus

Hakemus ennakkoratkaisun antamisesta on tehtävä kirjallisesti. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

7 §

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Ennakkoratkaisusta on oikeus valittaa,

- 1) hakijalla;
- 2) Uudenmaan lääninveroviraston määräämillä veroasiamiehillä muusta kuin yksinomaan kunnalle suoritettavasta verosta; sekä
- 3) sillä kunnalla, jolla olisi oikeus valittaa siitä verotuksesta, jota ennakkoratkaisu koskee.

Mitä verohallintolain 6 §:ssä säädetään verohallituksen oikeudesta hakea eräissä tapauksissa muutosta valtion puolesta, koskee myös 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua veroa koskevaa ennakkoratkaisua.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua tai jolla asia on päätetty jättää tutkimatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

8 §

Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevissa asioissa

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan

kuluessa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolmekymmentä päivää päätöksen tiedoksisaamisesta.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus käsitellään korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Valituksesta huolimatta on korkotulon lähdeverosta annetun lain ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain mukaista ennakkoratkaisua noudatettava. Ennakkoratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien, kun tieto päätöksestä on saatu.

9 §

Palkkiot

Keskusverolautakunnan puheenjohtajan, jäsenten, sihteerien ja asiantuntijoiden palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet vahvistaa valtiovarainministeriö.

10 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan myös asioissa, jotka ovat vireillä keskusverolautakunnassa tämän lain tullessa voimaan. Lain voimaan tullessa vireillä olevat hakemukset, joiden ratkaiseminen lain tultua voimaan ei kuulu keskusverolautakunnan toimivaltaan, siirretään asianomaiselle lääninverovirastolle. Lain 5 §:n 1 momenttia ei kuitenkaan sovelleta lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin.

2.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 8 luvun
 otsikko sekä 84 ja 85 § sekä
lisätään 62 §:ään uusi 4 momentti, seuraavasti:

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Edellä 2 ja 3 momentissa mainittu viranomais-
 omainen ei kuitenkaan saa hakea muutosta
 siltä osin kuin veroasiamies on 85 §:n 4 mo-
 mentin mukaisesti ilmoittanut, ettei hän käy-
 tä oikeuttaan hakea muutosta asiaan, ellei
 ennakkotieto perustu virheellisiin tai puut-
 teellisiin tietoihin. Sama koskee verohallin-
 tolain (1557/95) 6 §:n mukaista verohallituk-
 sen oikeutta hakea muutosta valtion puoles-
 ta.

8 luku

Ennakkoratkaisu ja ennakkotieto

84 §

*Ennakkoratkaisun hakeminen keskusvero-
lautakunnalta*

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen
 tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa
ennakkoratkaisun tuloverotuksesta ja varalli-
 suusverotuksesta siten kuin keskusverolauta-
 kunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

Hakemus on tehtävä ennen sen ajan päät-
 tymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on
 määrätty annettavaksi.

85 §

*Ennakkotiedon hakeminen lääninvero-
virastolta*

yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tu-
 loveroa ja varallisuusveroa koskevan tiedon
 siitä, kuinka lääninverovirasto tulee hake-
 muksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toi-
 mitettaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotiedon antaa verotuksen toimittava
 lääninverovirasto. Ennakkotieto annetaan
 määräajaksi, kuitenkin enintään verovuodel-
 le, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon
 antamista seuraavan kalenterivuoden aikana.
 Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva
 hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa
 tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä
 kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja
 esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava
 selvitys. Hakemus on tehtävä ennen sen ajan
 päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on
 määrätty annettavaksi.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan
 hakijalle tiedoksi, lääninveroviraston on han-
 kittava veroasiamieheltä ilmoitus siitä, käyt-
 täkö hän oikeuttaan hakea muutosta vero-
 tukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa
 tarkoitettulla tavalla. Ilmoitus on hankittava
 ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta
 tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Lääninveroviraston on verovelvollisen tai
 yhtymän vaatimuksesta noudatettava ennak-
 kotietoa verotusta toimitettaessa.

Lääninveroviraston ennakkotietoa koske-
 vaan päätökseen ei saa hakea muutosta valit-
 tamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 199 .

Lääninverovirasto voi verovelvollisen tai

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 17 §, 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 § osittain muutettuna 17 päivänä joulukuuta 1982 annetulla lailla (946/82) sekä 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1559/95), seuraavasti:

17 §

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee työnantajan tai palkansaajan kirjallisesta hakemuksesta se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Sama koskee suorituksen saajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos suorituksen saaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen suorituksen maksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

51 §

Ennakonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkoperintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei

saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytänyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun, 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ja päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 199 .

4.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 12 § sekä 21 §:n 1, 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 21 §:n 1 ja 3 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1563/95), sekä *lisätään* lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

12 §

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lähdeveron perimisvelvollisuudesta ja suuruudesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

12 a §

Lääninverovirasto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa lähdeveron perimiseen velvollisen kotipaikan lääninverovirasto tai, jos tällä ei ole Suomessa kotipaikkaa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Veron perimiseen velvollisen pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, verovelvollisen vaatiessa sitä perimiseen velvolliselta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä veron perinnässä, jota varten se on annettu. Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Valituksesta huolimatta on lääninveroviraston 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua noudatettava. Ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien kun hän sai päätöksestä tiedon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

5.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1393/91),
muutetaan 8 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä
lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

8 §*Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisu*

Keskusverolautakunta voi koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdeveroa siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

8 a §*Lääninveroviraston ennakkoratkaisu*

Lääninverovirasto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella koronmaksajan kotikunta on.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä koronmaksussa, jota koskevana se on annettu. Sama koskee koronsaajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos koronsaaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen koronmaksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

6.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 21 a §, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (318/94 ja 1561/95),

muutetaan 4 luvun otsikko sekä 44 ja 48 §, sellaisina kuin ne ovat, 4 luvun otsikko mainitussa 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa sekä 44 ja 48 § mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 39 a ja 39 b § seuraavasti:

4 luku

Verotus, ennakkoratkaisu ja muutoksenhaku

39 a §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

Lahjaverosta ennakkoratkaisua voi hakea sekä luovuttaja että luovutuksensaaja. Perintöverosta ennakkoratkaisua voi hakea perinnönjättäjän kuoleman jälkeen kuolinpesän osakas, erityisjälkisaadoksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun tämä ei ole kuolinpesän osakas.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu tai jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui. Jollei mainittuja säännöksiä voida soveltaa, ennakkoratkaisun antaa 24 §:ssä tarkoitettu lääninverovirasto.

39 b §

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on verovelvollisen vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annettun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

7.

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 21 ja 27 §, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1560/95), sekä
lisätään 26 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

21 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkoratkaisun. Ennakkoratkaisun antaa verotuksen toimittava lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

26 §

Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä

ennakkoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista. Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määrämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

8.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 197 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1767/95), *muutetaan* 146 a, 146 b ja 190 §, 193 §:n 2 ja 3 momentti, 197 §:n 3 momentti sekä 217 §,

sellaisina kuin niistä ovat 146 a ja 146 b § sekä 197 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), 190 § osittain muutettuna mainituilla 29 päivänä joulukuuta 1994 ja 29 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla, 193 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa sekä 217 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/94), sekä

lisätään lakiin uusi 190 a § seuraavasti:

146 a §

Jos 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostaja ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja kuljetusvälineestä on suoritettava autoverolain (1482/94) mukaan autoveroa, yhteisöhankeinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta ja veron takaisinmaksusta on voimassa, mitä autoverosta säädetään.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankeintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankeinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/94) säädetään.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, lääninverovirasto antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava

selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarain maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa tullihallitus. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä lääninveroviraston antamista ennakkoratkaisusta säädetään.

190 a §

Keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen siten, kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

193 §

Verovelvollisen valitusaikea on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikauusia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaikea on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, sekä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettun hakemuksen johdosta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

197 §

Tullihallituksen antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta tullilain 41 §:ssä säädetään. Päätökseen, jolla ennak-

koratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

217 §

Verovelvollisella ja ennakkoratkaisun hakijalla on oikeus saada ote hänen verotustaan koskevasta lääninveroviraston ja läänioikeuden pöytäkirjasta sekä jäljennös asiassa annetuista päätöksistä, lausunnoista, vastineista ja 169 §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laaditusta kertomuksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

9.

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/66) 7 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (928/92), seuraavasti:

7 §

Vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta on muutoin soveltuvien osin voimassa, mitä

arvonlisäverolaissa (1501/93) säädetään arvonlisäverosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

10.

Laki

arpajaisverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/92) 15 § ja 16 §:n 2 ja 4 momentti, näistä 16 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1568/95), seuraavasti:

15 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi arpajaisten toimeenpanijan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpajaisveroa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

16 §

Muutoksenhaku

—————
Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.

—————
Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

11.

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 98 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä elokuuta 1980 annetussa laissa (608/80), sekä

muutetaan 91 §, 98 a §:n 1 momentti ja 98 b §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 91 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (519/94 ja 1564/95), 98 a §:n 1 momentti 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93) ja 98 b §:n 1 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (706/94), seuraavasti:

91 §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvolli-

suudesta suorittaa leimaveroa. Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella hakijan kotikunta on, tai mi-

käli tällä ei ole kotikuntaa Suomessa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

98 a §

Edellä 91 ja 92 sekä 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty

antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

12.

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 18 §, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä kesäkuuta 1986 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (435/86 ja 1538/95), seuraavasti:

18 §

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lisäveroa koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan sille, jolle on tärkeää saada tieto lisäverovapautta koskevien säännösten soveltamisesta moottorikäyttöiseen ajoneuvoonsa.

Kun hakija nojautuu ennakkoratkaisuun, on sitä sitovana noudatettava hakijan verotuksessa niiltä verokausilta, joiden ajaksi se on annettu. Ennakkoratkaisua on muutoksenhausta huolimatta heti noudatettava. Valitusta käsittelevän viranomaisen on, milloin tällaista asiaa koskevaa ratkaisua on valitukseen annettulla päätöksellä muutettu, samalla määrättävä se tuleva ajankohta, josta alkaen

sen ratkaisua on noudatettava.

Muutoksenhausta ennakkoratkaisuun on muutoin voimassa, mitä 32 §:ssä säädetään. Valitusaika lasketaan kuitenkin ennakkoratkaisun tiedoksisaantipäivästä. Valtionasiamiehelle valitusaika luetaan päätöksenteon päivästä. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisu. Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

13.

Laki**valmisteverotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/94) 42 ja 43 §
sekä 48 §:n 5 momentti seuraavasti:

42 §

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. Ennakkoratkaisu voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

43 §

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakkoratkaisua annettaessa sovellettua säännöstä ennakkoratkaisun voimassa ollessa ole muutettu tai tullihallitus lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä ole peruuttanut antamaansa ennakkoratkaisua.

Peruutettua ennakkoratkaisua on, mikäli

hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

48 §

Tullihallituksen antamaan ennakkoratkaisuun ja muuhun tullihallituksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus tällöin tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Päätökseen, jolla tullihallitus on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 3 päivänä toukokuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Aho*

2.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 8 luvun
 otsikko sekä 84 ja 85 § sekä
lisätään 62 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Edellä 2 ja 3 momentissa mainittu viranomainen ei kuitenkaan saa hakea muutosta siltä osin, kuin veroasiamies on 85 §:n 4 momentin mukaisesti ilmoittanut, ettei hän käytä oikeuttaan hakea muutosta asiaan, ellei ennakkotieto perustu virheellisiin tai puutteellisiin tietoihin. Sama koskee verohallintolain (1557/95) 6 §:n mukaista verohallituksen oikeutta hakea muutosta valtion puolesta.

8 luku

8 luku

Ennakkotieto**Ennakkoratkaisu ja ennakkotieto**

84 §

84 §

Ennakkotiedon hakeminen, sitovuus ja muutoksenhaku

*Ennakkoratkaisun hakeminen
 keskusverolautakunnalta*

Ennakkotiedon antamista varten kysymyksessä, joka koskee verovelvolliselle määrättävää valtionveroa tai kunnallisveroa taikka ennakkoperinnästä voimassa olevien säännösten mukaan tapahtuvaa ennakon pidättämistä tai suorittamista on verohallituksen yhteydessä keskusverolautakunta.

Keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan verovelvolliselle tai ennakon pidättämiseen velvolliselle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa 1 momentissa tarkoi-

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuloverotuksesta ja varallisuusverotuksesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

Hakemus on tehtävä ennen sen ajan päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on määrätty annettavaksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tetun ennakkotiedon kirjallisella päätöksellä, jota on, kun hakija tekee siitä vaatimuksen, sitovana noudatettava siinä verotuksessa tai ennakkoperinnässä, jota varten ennakkotieto on annettu.

Ennakkotietoa, joka koskee yhtymän osakkailla heidän osuudestaan yhtymän tulosta tai omaisuudesta määrättävää veroa, voi myös yhtymä hakea.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta.

Hakijalla, verohallituksella, kunnanhallituksella ja kansaneläkelaitoksella on oikeus valittaa keskusverolautakunnan ennakkotiedon sisältävästä päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Asia on korkeimmassa hallinto-oikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

85 §

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka varamiehinneen valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön virkamiehistä ja yksi verohallituksen virkamiehistä sekä kaksi kuntien keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan tuomarinviran hoitamiseen oikeuttava tutkinto sekä perehtyneisyyttä tuomarin tehtäviin. Vähintään puolet keskusverolautakunnan muista jäsenistä tulee olla tuomarinviran hoitamiseen oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Sen ohessa keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin perehtyneitä, ja heillä tulee, mikäli mahdollista, olla tuntemusta talouselämän eri aloista.

Keskusverolautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, eri veronmaksajaryhmien olla edustettuina.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen lääninverovirastolta

Lääninverovirasto voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa ja varallisuusveroa koskevan tiedon siitä, kuinka lääninverovirasto tulee hakemuksessa tarkoitetussa asiassa verotusta toimitettaessa menettelemään (ennakkotieto).

Ennakkotiedon antaa verotuksen toimittava lääninverovirasto. Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Hakemus on tehtävä ennen sen ajan päättymistä, jonka kuluessa veroilmoitus on määrätty annettavaksi.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, lääninveroviraston on hankittava veroasiamieheltä ilmoitus siitä, käyt-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

tääkö hän oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitetulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Lääninveroviraston on verovelvollisen tai yhtymän vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimitettaessa.

Lääninveroviraston ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 17 §, 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 17 § osittain muutettuna 17 päivänä joulukuuta 1982 annetulla lailla (946/82) sekä 51 §:n 1 momentti ja 53 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1559/95), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

17 §

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee työnantajan tai palkansaajan pyynnöstä se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on.

Sen, joka tekee 1 momentissa tarkoitetun pyynnön, on esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Työnantajan pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, palkansaajan vaatiessa sitä työnantajalta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Ratkaisun voimassaoloaikaa älköön kuitenkaan ulotettako yli ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden päättymisen.

17 §

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee työnantajan tai palkansaajan kirjallisesta hakemuksesta se lääninverovirasto, jonka virka-alueella työnantajan kotikunta on (ennakkoratkaisu). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Sama koskee suorituksen saajan hake-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

muksesta annettua ennakkoratkaisua, jos suorituksen saaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen suorituksen maksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

51 §

Ennakkonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkoperintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytännyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun ja 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

51 §

Ennakkonpidätystä koskevaan 13 §:n nojalla annettuun määräykseen tai 38 §:n nojalla annettuun ennakkoa koskevaan määräykseen taikka 6 b §:n nojalla annettuun ennakkoperintärekisteröintiä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin määräystä tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 6 d, 16 tai 46 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemistä koskevaan 6 a §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin rekisteriin merkitty on 6 b §:n 1 momentin mukaisesti pyytännyt rekisteristä poistamista. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ratkaisuun, 21 §:n mukaista rekisteröintiä koskevaan lääninveroviraston päätökseen ja päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

53 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

4.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 12 § sekä 21 §:n 1, 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 21 §:n 1 ja 3 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1563/95), sekä
lisätään lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

12 §

Milloin syntyy epäselvyyttä 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perinnässä tai siitä, onko lähdeveron perimistä koskevia säännöksiä sovellettava, taikka siitä, mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava, voidaan asia saattaa sen lääninveroviraston ratkaistavaksi, jonka virka-alueella lähdeveron perimiseen velvollisen kotikunta on. Jollei tällä ole Suomessa kotikuntaa, asia on Uudenmaan lääninveroviraston ratkaistava.

Sen, joka saattaa asian lääninveroviraston ratkaistavaksi, on esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Veron perimiseen velvollisen pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, verovelvollisen vaatiessa sitä perimiseen velvolliselta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä veron perinnässä, jota varten se on annettu. Ratkaisun voimassaoloaikaa ei saa ulottaa kauemmaksi kuin ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Ehdotus

12 §

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lähdeveron perimisvelvollisuudesta ja suuruudesta siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

12 a §

Lääninverovirasto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä, sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa lähdeveron perimiseen velvollisen kotipaikan lääninverovirasto tai, jos tällä ei ole Suomessa kotipaikkaa,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Valituksesta huolimatta on lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaa ratkaisua noudatettava. Ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien kun hän sai päätöksestä tiedon.

Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Veron perimiseen velvollisen pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, vero-velvollisen vaatiessa sitä perimiseen velvolliselta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä veron perinnässä, jota varten se on annettu. Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. *Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.* Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. *Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.* Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä.

Valituksesta huolimatta on lääninveroviraston 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua noudatettava. Ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien kun hän sai päätöksestä tiedon.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

5.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 17 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1991 annetussa laissa (1393/91),

muutetaan 8 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä
lisätään lakiin uusi 8 a §, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

8 §

8 §

Ennakkotietomenettely

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisu

Keskusverolautakunta voi koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdevero. Ennakkotiedon antamisesta noudatetaan soveltuvin osin, mitä verotuslaissa (482/58) säädetään keskusverolautakunnan ennakkotiedosta.

Jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa, ennakkotiedon velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdevero voi antaa koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta sen läänin lääninverovirasto, jonka toimialueella on koronmaksajan kotikunta.

Koronmaksajan pyynnöstä annettua ennakkotietoa on noudatettava siinä koronmaksussa, jota koskevana se on annettu. Sama koskee koronsaajan pyynnöstä annettua ennakkotietoa, jos koronsaaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen koronmaksajalle.

Keskusverolautakunta voi koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta antaa *ennakkoratkaisun* velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdevero *siten kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.*

8 a §

Lääninveroviraston ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella koronmaksajan kotikunta on.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä koronmaksussa, jota koskevana se on annettu. Sama koskee koronsaajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos koronsaaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen koronmaksajalle.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

17 §

Muutoksenhausta keskusverolautakunnan antamaan korkotulon lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotuslaissa säädetään muutoksenhausta keskusverolautakunnan päätökseen.

(3 mom. kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

6.

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 21 a §, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (318/94 ja 1561/95),

muutetaan 4 luvun otsikko sekä 44 ja 48 §, sellaisina kuin ne ovat, 4 luvun otsikko mainituksa 29 päivänä huhtikuuta 1994 annetussa laissa sekä 44 ja 48 § mainituksa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 39 a ja 39 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

21 a §

Ennakkotiedon lahjaverotuksesta antaa se lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu.

Ennakkotiedon voivat hakea sekä luovuttaja että luovutuksensaaja. Ennakkotieto annetaan siitä, onko luovutuksesta suoritettava lahjaveroa, sekä suoritettavan veron perusteista ja määrästä. Ennakkotietohakemus on käsiteltävä kiireellisenä.

Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on hakijan sitä vaatiessa noudatettava sitovana, jos luovutus tapahtuu kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun ennakkotieto tuli lainvoimaiseksi.

4 luku

Verotus ja muutoksenhaku*Ehdotus*

(kumotaan)

4 luku

Verotus, ennakkoratkaisu ja muutoksenhaku

39 a §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

Lahjaverosta ennakkoratkaisua voi hakea sekä luovuttaja että luovutuksensaaja. Perintöverosta ennakkoratkaisua voi hakea perinnönjättäjän kuoleman jälkeen kuolinpesän osakas, erityisjälkimmäisyyden saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun tämä ei ole kuolinpesän osakas.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu tai jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui. Ellei mainittuja säännöksiä voida soveltaa, ennakkoratkaisun antaa 24 §:ssä tarkoitettu lääninverovirasto.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 21 a §:ssä tarkoitettuun ennakkotietopäätökseen haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkotietopäätös on tehty. Valitusoikeus on ennakkotiedon hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkotietopäätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä. Ennakkotietoa koskeva valitus on käsiteltävä lääninoikeudessa kiireellisenä.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä. Lääninoikeuden ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

39 b §

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on verovelvollisen vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

48 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusajaksi lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta. Valtion puolesta on valitusoikeus veroasiamiehellä.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

7.

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 21 § ja 27 §, sellaisena kuin ne ovat 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1560/95), sekä *lisätään* 26 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

21 §

21 §

*Ennakkotieto**Ennakkoratkaisu*

Verotusmenettelystä annetun lain 85 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkotiedon, jos se katsotaan verovelvolliselle erityisen tärkeäksi taikka jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saada asia ratkaistuksi. Ennakkotiedon hakemisesta ja sitovuudesta sekä muutoksenhausta siihen on soveltuvien osin voimassa, mitä mainitussa laissa säädetään.

Lääninverovirasto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkoratkaisun. Ennakkoratkaisun antaa verotuksen toimittava lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

26 §

Muutoksenhaku lääninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla sen läänin lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä ennakkoratkaisu on tehty. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veroasiamiehen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

27 §

Muutoksenhaku lääninoikeuden päätökseen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. *Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.* Kunnan puolesta on valitusoikeus kiinteistön sijaintikunnan määräämällä veroasiamiehellä ja tällä kunnalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

8.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 197 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1767/95),
muutetaan 146 a, 146 b ja 190 §, 193 §:n 2 ja 3 momentti, 197 §:n 3 momentti sekä 217 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 146 a ja 146 b § sekä 197 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), 190 § osittain muutettuna mainituilla 29 päivänä joulukuuta 1994 ja 29 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla, 193 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa sekä 217 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/94), sekä
lisätään lakiin uusi 190 a §, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

146 a §

Jos 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostaja ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja kuljetusvälineestä on suoritettava autoverolain (1482/94) mukaan autoveroa, yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkotiedosta, muutoksen hakeemisesta ja veron takaisinmaksusta on voimassa, mitä autoverosta säädetään.

146 a §

Jos 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostaja ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja kuljetusvälineestä on suoritettava autoverolain (1482/94) mukaan autoveroa, yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, *ennakkoratkaisusta*, muutoksen hakeemisesta ja veron takaisinmaksusta on voimassa, mitä autoverosta säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkotiedosta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaisa (1469/94) säädetään.

190 §

Jos asia on hakijalle *erityisen* tärkeä, lääninverovirasto antaa hakemuksesta ennakkotiedon siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi, jos se katsotaan hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa arvonlisäverotusta koskevan ennakkotiedon.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa noudatetaan ennakkotiedon saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkotietoa koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan läänioikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarän maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkotiedon antaa tullihallitus. Ennakkotiedon antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä lääninveroviraston antamasta ennakkotiedosta säädetään.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, *ennakkoratkaisusta*, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaisa (1469/94) säädetään.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, lääninverovirasto antaa *kirjallisesta* hakemuksesta *ennakkoratkaisun* siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. *Ennakkoratkaisua* ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta *ennakkoratkaisua* haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta *ennakkoratkaisua* noudatetaan *ennakkoratkaisun* saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan läänioikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarän maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan *ennakkoratkaisun* antaa tullihallitus. *Ennakkoratkaisun* antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä lääninveroviraston antamasta *ennakkoratkaisusta* säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

190 a §

Keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen siten, kuin keskusverolautakunnasta annetussa laissa (/) säädetään.

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkotietoa koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitetusta päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotietoa, sekä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettun hakemuksen johdosta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. *Ennakkoratkaisua* koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitetusta päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta *ennakkoratkaisua*, sekä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettun hakemuksen johdosta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

197 §

Muutoksenhausta keskusverolautakunnan antamaan ennakkotietoon on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään.

Tullihallituksen antamaan ennakkotietoon saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta tullilain 41 §:ssä säädetään.

(2 mom. kumotaan)

Tullihallituksen antamaan *ennakkoratkaisuun* saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta tullilain 41 §:ssä säädetään. *Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.*

217 §

Verovelvollisella ja ennakkotiedon hakijalla on oikeus saada ote hänen verotustaan koskevasta lääninveroviraston ja lääninoikeuden pöytäkirjasta sekä jäljennös asiassa annetuista päätöksistä, lausunnoista, vastineista ja 169 §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laaditusta kertomuksesta.

217 §

Verovelvollisella ja *ennakkoratkaisun* hakijalla on oikeus saada ote hänen verotustaan koskevasta lääninveroviraston ja lääninoikeuden pöytäkirjasta sekä jäljennös asiassa annetuista päätöksistä, lausunnoista, vastineista ja 169 §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laaditusta kertomuksesta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

9.

Laki**eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/66) 7 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä lokakuuta 1992 annetussa laissa (928/92), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §

Vakuutusmaksusta suoritettavasta verosta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä liikevaihtoverolaissa säädetään liikevaihtoverosta.

Ehdotus

7 §

Vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä *arvonlisäverolaissa* (1501/93) säädetään *arvonlisäverosta*.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

10.

Laki**arpajaisverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/92) 15 § ja 16 §:n 2 ja 4 momentti, näistä 16 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1568/95), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

15 §

Ennakkotietomenettely

Lääninverovirasto voi antaa hakemuksesta arpajaisten toimeenpanijalle ennakkotiedon velvollisuudesta suorittaa veroa *tämän lain* mukaan.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määrääjäksi, kuitenkin enintään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoi-

Ehdotus

15 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi *arpajaisten toimeenpanijan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun* velvollisuudesta suorittaa *arpajaisveroa*.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon *ennakkoratkaisua* haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta *ennakkoratkaisua* on *hakijan* vaatimuksesta sitovana noudatettava *siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään*.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

man saanutta ennakkotietoa on ennakkotiedon saajan vaatimuksesta sitovana noudatettava siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkotietohakemus ja ennakkotietoa koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

16 §

Muutoksenhaku

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annettun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. *Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.*

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkotietoa, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta *ennakkoratkaisua*, ei saa hakea muutosta valittamalla.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .*

11.

Laki**leimaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 98 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä elokuuta 1980 annetussa laissa (608/80),

muutetaan 91 §, 98 a §:n 1 momentti ja 98 b §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 91 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (519/94 ja 1564/95), 98 a §:n 1 momentti 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1080/93) ja 98 b §:n 1 momentti 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (706/94), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

91 §

Verotusmenettelystä annetun lain (1558/59) 85 §:ssä tarkoitettu keskusverolau-

91 §

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvolli-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

takunta voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon tämän lain mukaisesta velvollisuudesta suorittaa leimaveroa, jos se katsotaan hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samankaltaisissa tapauksissa taikka verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkotietoa haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkotieto annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään sen antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lainvoiman saanutta ennakkotietoa on verovelvollisen tai vastuvelvollisen vaatimuksesta noudatettava sitovana siltä ajalta, joksi se on annettu. Muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään.

suudesta suorittaa leimaveroa. Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella hakijan kotikunta on, tai mikäli tällä ei ole kotikuntaa Suomessa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta *ennakkoratkaisua* haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta *ennakkoratkaisua* on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin *ennakkoratkaisussa* määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

98 §

(2 mom. kumotaan)

Jos korkein hallinto-oikeus on poistanut keskusverolautakunnan ennakkotietoa koskevan päätöksen, lääninveroviraston on hakemuksesta suoritettava asianomaiselle takaisin liikaa peritty leimavero.

98 a §

Edellä 92 ja 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

98 a §

Edellä 91 ja 92 sekä 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. *Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.* Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhausta noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhausta noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. *Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

12.

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 18 §, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä kesäkuuta 1986 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (435/86 ja 1538/95), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 §

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon lisäveroa koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkotieto annetaan sille, jolle on tärkeää saada tieto lisäverovapautta koskevien säännösten soveltamisesta moottorikäyttöiseen ajoneuvoonsa.

Kun hakija nojautuu ennakkotiedon sisältävään päätökseen, on sitä sitovana noudatettava hakijan verotuksessa niiltä verokausilta, joiden ajaksi se on annettu. Ennakkotietoa on muutoksenhausta huolimatta heti noudatettava. Valitusta käsittelevän viranomaisen on, milloin tällaista asiaa koskevaa ratkaisua on valitukseen annetulla päätöksellä muutettu, samalla määrättävä se tuleva ajankohta, josta alkaen sen ratkaisua on noudatettava.

Muutoksenhausta ennakkotietoa koskevaan päätökseen on muutoin voimassa, mitä 32 §:ssä on säädetty. Valitus-aika lasketaan kuitenkin ennakkotietopäätöksen tiedoksisaantipäivästä. Valtionasiamiehelle valitus-aika luetaan päätöksenteon päivästä. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkotieto. Ennakkotietohakemus ja ennakkotietoa koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

18 §

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa *ennakkoratkaisun* lisäveroa koskevien säännösten soveltamisesta. *Ennakkoratkaisu* annetaan sille, jolle on tärkeää saada tieto lisäverovapautta koskevien säännösten soveltamisesta moottorikäyttöiseen ajoneuvoonsa.

Kun hakija nojautuu *ennakkoratkaisuun*, on sitä sitovana noudatettava hakijan verotuksessa niiltä verokausilta, joiden ajaksi se on annettu. *Ennakkoratkaisua* on muutoksenhausta huolimatta heti noudatettava. Valitusta käsittelevän viranomaisen on, milloin tällaista asiaa koskevaa ratkaisua on valitukseen annetulla päätöksellä muutettu, samalla määrättävä se tuleva ajankohta, josta alkaen sen ratkaisua on noudatettava.

Muutoksenhausta *ennakkoratkaisuun* on muutoin voimassa, mitä 32 §:ssä säädetään. Valitus-aika lasketaan kuitenkin *ennakkoratkaisun* tiedoksisaantipäivästä. Valtionasiamiehelle valitus-aika luetaan päätöksenteon päivästä. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta *ennakkoratkaisu*. *Hakemus ja ennakkoratkaisu* koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199.*

13.

Laki**valmisteverotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/94) 42 ja 43 §
sekä 48 §:n 5 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

42 §

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakotiedon tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. Ennakotieto voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Ennakotietohakemus ja ennakotietoa koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

42 §

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta *ennakkoratkaisun* tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. *Ennakkoratkaisu* voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Hakemus ja *ennakkoratkaisua* koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

43 §

Lainvoiman saanutta ennakotietoa on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakotietoa annettaessa sovellettua säännöstä ennakotiedon voimassa ollessa ole muutettu tai tullihallitus lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä ole peruuttanut antamaansa ennakotietoa.

Peruutettua ennakotietoa on, mikäli hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

43 §

Lainvoiman saanutta *ennakkoratkaisua* on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei *ennakkoratkaisua* annettaessa sovellettua säännöstä *ennakkoratkaisun* voimassa ollessa ole muutettu tai tullihallitus lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä ole peruuttanut antamaansa *ennakkoratkaisua*.

Peruutettua *ennakkoratkaisua* on, mikäli hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

48 §

Tullihallituksen antamaan ennakotietoon ja muuhun tullihallituksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan

Tullihallituksen antamaan *ennakkoratkaisuun* ja muuhun tullihallituksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeim-

Voimassa oleva laki

hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään. Valtion puolesta on valitus-oikeus tällöin tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

Ehdotus

paan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään. Valtion puolesta on valitus-oikeus tällöin tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. *Päätökseen, jolla tullihallitus on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199.*
